Stichting Dwaze Vaders

Gelijkwaardig ouderschap na scheiding

In dit nummer o.a:

Indexering Alimentatie

Verlenging Alimentatieduur

Column Recht toe Recht aan

Kwart huwelijken strandt binnen 20 jaar

Jaargang 21, nummer

69

januari 2011

Colofon

De Nieuwsbrief Stichting Dwaze Vaders is het officiële orgaan van de Stichting Dwaze Vaders.
De redactie verricht haar werkzaamheden in overeenstemming met de doelstelling van de Stichting en de belangen van haar donateurs.
Overname van delen van de inhoud van deze nieuwsbrief is toegestaan onder uitvoerige bronvermelding.

Oplage:
3000 – De nieuwsbrief wordt toegezonden aan donateurs van de Stichting die als (trouwe) betaler zijn geregistreerd.

Donatie:
Men wordt donateur door automatische overschrijving van ***€ 2.50,- per maand,*** op postrekeningnummer: **374090** ten name van Stichting Dwaze Vaders, Bodegraven.
Ook is het mogelijk om **halfjaarlijks € 15,00** over te maken.

Adres:
Stichting Dwaze Vaders
Postbus 1086, 2410 CB Bodegraven.
Algemeen informatienummer: 0172-611384
E-mail: mail@dwazevaders.nl
Internet: www.dwazevaders.nl
Fax: 0172611384

Bestuur:
Perry Stuart
Leo Bevaart
Ria Meester
Sjaak Pagie
André Cox

Redactie: vacant
Vormgeving nr. 69: Leo Bevaart

Contact:

Wij begrijpen uw nood om in contact te treden met de Stichting Dwaze Vaders maar moeten u dit dringende verzoek doen:
De Stichting werkt met medewerkers die zich op vrijwillige basis inzetten voor lotgenoten. De beschikbare telefoonavonden zijn dan ook zorgvuldig afgestemd op de mogelijkheden van deze vrijwilligers.
Door u wordt getracht contact te krijgen met onze medewerkers op andere dagen dan dat zij beschikbaar zijn.

Uitdrukkelijk verzoek van de Stichting is dan ook om de tijden en telefoonnummers aan te houden die navolgend worden vermeld. Op de aangegeven tijden staan onze medewerkers u graag te woord.

Mocht een medewerker verhinderd zijn om zijn telefoonavond uit te voeren dan bestaat de kans dat u de gelegenheid krijgt om een telefoonnummer op te geven zodat u wordt teruggebeld. **Wilt u dan s.v.p. geen mobiel nummer opgeven?**
De kosten van mobiele telefoongesprekken nemen voor de Stichting enorm toe en gaat daarmee ten koste van andere noodzakelijke activiteiten

Bij voorbaat dank.

Telefoondiensten:

Dag(en) van de week	Telefoonnummer
Maandag 19.00 - 22.00	015-2573584
Dinsdag	
Woensdag	
Donderdag 20.00 - 22.00	078-6454978

De Stichting Dwaze Vaders is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, Den Haag onder nummer: 41155916

~~~~~~

Inhoud

Colofon	3
Van de Bestuurstafel	4
Coach loost kind door echtscheiding	4
Indexering Alimentatie	5-6
Verlenging Alimentatieduur	7
Column Recht toe Recht aan	8-9
Schuldsanering	10
Kwart huwelijken stranden	11
Ouderschapsplan werkt	12
Kind vaker strafblad na scheiding	13
Moeders en rancune	14
Vrouw laat moedermonopolie los!	15
Kinderombudsman	16
Herziening werkwijze Kinderbescherming	17-21
Richt Jeugdstelsel goed in	22
Vonnis Rechtbanken	23-26
Co-ouderschap	27
Kind van gescheiden ouders	28-29
Doelstelling Stichting	30

~~~~~~

Van de Bestuurstafel

Zoals u ziet ligt er voor u weer een papieren versie van de Nieuwsbrief. Ondanks het feit dat tegenwoordig bijna alles via internet en email gaat blijven toch veel mensen waarde hechten om iets tastbaars in handen te hebben.
Bovendien heeft niet iedereen die gaat scheiden de beschikking over een computer. Verder kregen we ook regelmatig verzoeken van derden om een Nieuwsbrief op te sturen.
We hebben dan ook besloten om weer een papieren versie van de Nieuwsbrief uit te brengen. Als donateur kunt u deze Nieuwsbrief ook lezen op onze website en u kunt nog steeds aan ons doorgeven, per email of telefonisch, als u geen papieren versie wilt ontvangen.
Het jaar 2010 gaat voor ons een beetje de boeken in als het jaar waarin er weinig aandacht was voor de zorg- en omgangsproblematiek. Belangrijkste oorzaak hiervan was natuurlijk de lange periode van kabinetsvorming waardoor de inhoud naar de achtergrond was verdreven. En, gezien het verschil in opvattingen, het maakte deze keer voor iedereen heel veel uit of er nu een links of een rechts kabinet kwam.
Hoe staat de huidige politiek tegenover het zorg- en omgangsrecht zult u zich misschien afvragen?
In december jl. zijn we bij de VVD geweest. We hebben o.a. gesproken over gelijkheid,sancties,handhaving en strafrecht met het verantwoordelijk tweede kamer lid. De problematiek wordt al jaren door de VVD erkent (vandaar dat ook Tweede Kamer lid Ruud Luchtenveld een aantal jaar geleden met een nieuw wetsvoorstel kwam) en men staat welwillend tegenover een hardere aanpak. Alleen de huidige wetgeving is van maart 2009 (van het CDA) en nog niet geëvalueerd. Dit zal als eerste moeten gebeuren wil er politiek gezien verdere actie kunnen worden ondernomen. In 2009 is bijvoorbeeld het ouderschapsplan in de wet opgenomen waarvan wij weten dat deze veel te vrijblijvend is. En zodra dit plan niet meer werkt is de kans groot dat het plan opzij geschoven wordt en je in “het belang van het kind” circuit terecht komt. Heel vreemd natuurlijk, daar hiermee aan de verdieping van de oorzaak en afspraken voorbij gegaan wordt. (conflict tussen de ouders)
Dit geeft eigenlijk ook al aan dat natuurlijk niet alleen de politiek verantwoordelijk is voor de instandhouding van de zorg- en omgangsproblematiek. De uitvoerende instanties laten ook heel wat liggen en interpreteren de wet naar eigen inzicht. Ook hier zal blijvend aandacht aan geschonken moeten worden.
De PVV hadden we al eerder gesproken. In 2008 was het ons opgevallen dat zij graag een sanctie wilden zien bij het niet nakomen van afspraken over zorg/omgang in de wet. (hadden geldboete voorgesteld) Na gesprek met de PVV werd duidelijk dat ze de problematiek ook kenden en open staan voor sancties. Taakstraf als sanctie bij dit onderwerp was nieuw voor hen. Daar de nieuwe wetgeving van Donner net z’n intrede had gedaan was er helaas in praktisch opzicht niet heel veel mogelijk op dat moment.
Het CDA is natuurlijk de ontwikkelaar van de huidige wetgeving, ook al is deze ontstaan in een andere kabinetsperiode. Zij zullen zeker als eerste stap een evaluatie van de huidige wetgeving willen afwachten.

Voor het komende jaar zullen we zeker alle ontwikkelingen op de voet blijven volgen.
Ondanks de moeilijke omstandigheden waarin u zich op dit moment misschien bevindt, wensen wij u

Een heel gezond en gelukkig 2011!

met een goed contact met uw kinderen uiteraard.

Het bestuur

Hij is er weer, op veler verzoek, de Nieuwsbrief !

Indexering alimentaties voor 2011 vastgesteld

Beschikking van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 9 november 2010, nr. 5674611/10/6 tot vaststelling van het percentage waarmee de bedragen voor levensonderhoud met ingang van 1 januari 2011 worden verhoogd (Beschikking wijzigingspercentage levensonderhoud 2011)

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

Gelet op artikel 402a van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;

Besluit:
Artikel 1
Het percentage, bedoeld in artikel 402a, eerste lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, waarmede bedragen voor levensonderhoud met ingang van 1 januari 2011 worden verhoogd, wordt vastgesteld op 0,9.

Artikel 2

Deze beschikking wordt aangehaald als: Beschikking wijzigingspercentage levensonderhoud 2011.

Deze beschikking zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 9 november 2010

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

F. Teeven.

TOELICHTING

Met ingang van 1 januari 2011 zullen uitkeringen voor levensonderhoud weer automatisch worden aangepast. Het percentage waarmee de bestaande, vastgestelde of gewijzigde alimentaties zullen worden verhoogd, is vastgesteld op 0,9.

De wettelijke regeling van indexering der alimentaties

Ingevolge artikel 402a van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW) worden de bij rechterlijke uitspraak of bij overeenkomst vastgestelde bedragen voor levensonderhoud jaarlijks met ingang van 1 januari automatisch met een bepaald percentage gewijzigd. Dit percentage is gelijk aan het procentuele verschil tussen het indexcijfer der lonen per de 30ste september onmiddellijk voorafgaande aan die eerste januari en het indexcijfer der lonen per 30 september in het jaar daarvoor. Het indexcijfer der lonen is nader omschreven in het Besluit van 28 september 1992, houdende begripsomschrijving van het indexcijfer der lonen (Stb. 1992, 507, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 16 augustus 2003, Stb. 328). Bepalend is het indexcijfer van cao-lonen per maand (inclusief bijzondere beloningen), zoals dat wordt berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek naar de stand op de laatste werkdag van elke kalendermaand en voor de eerste maal, al dan niet voorlopig, wordt bekend gemaakt door dit Bureau. Bij de samenstelling van dit indexcijfer wordt behalve met de salarissen in het bedrijfsleven, ook rekening gehouden met de ontwikkeling van de salarissen bij de overheid en met de ontwikkeling van de salarissen in andere sectoren.

Percentage geldend voor het jaar 2011

Voor de wijziging van de alimentaties die volgens de hiervoor beschreven wettelijke regelingen per 1 januari 2011 zal plaatsvinden, komen in aanmerking de indexcijfers per 30 september 2009 en per 30 september 2010. Deze bedragen 126,0 respectievelijk 127,2, hetgeen een procentueel verschil van 0,95238 oplevert. Afronding ingevolge de wet op tienden van een procent met afronding van de vijf naar beneden, overeenkomstig artikel 402a lid 4 BW, betekent een verhoging van de alimentaties per 1 januari 2011 met 0,9%. Het percentage van de wijziging van de alimentaties dat zal gelden vanaf 1 januari 2011 is derhalve bepaald op 0,9.

Percentages, geldend voor de jaren tot 1975

Al naar gelang het jaar van vaststelling (1973, 1972, 1971 of 1970 of eerder), bedroeg het percentage van de op 1 januari 1974 ingegane verhoging: 12, 23, 40 en 54.

Percentage, geldend voor de jaren 1975 tot en met 2011

01-01-1975 16 %	01-01-1993 4,2 %
01-01-1976 13 %	01-01-1994 2,5 %
01-01-1977 7 %	01-01-1995 1,3 %
01-01-1978 8 %	01-01-1996 1,1 %
01-01-1979 6 %	01-01-1997 1,7 %
01-01-1980 6 %	01-01-1998 2,3 %
01-01-1981 4 %	01-01-1999 3,3 %
01-01-1982 3 %	01-01-2000 2,5 %
01-04-1983 6,4 %	01-01-2001 3,3 %
01-01-1984 geen	01-01-2002 4,6 %
percentage vastgesteld	01-01-2003 3,9 %
01-01-1985 0,5 %	01-01-2004 2,5 %
01-01-1986 1,1 %	01-01-2005 1,1 %
01-01-1987 1,3 %	01-01-2006 0,9 %
01-01-1988 0,5 %	01-01-2007 1,8 %
01-01-1989 1 %	01-01-2008 2,2 %
01-01-1990 1,6 %	01-01-2009 3,9.%
01-01-1991 3,2 %	01-01-2010 2,3%
01-01-1992 3,7%	01-01-2011 0,9%

Deze percentages gelden voor de alimentaties, die in het jaar voorafgaande aan het jaar waarvoor het percentage is vastgesteld, bestonden, zijn vastgesteld of gewijzigd. Onder ‘vaststellen of wijzigen’ vallen ook de wijzigingen die door voorafgaande indexering(en) tot stand zijn gekomen.

Enkele voorbeelden in verband met de verhoging per 1 januari 2011

De alimentatie is in 2010 door de rechter of door partijen bij overeenkomst bepaald op € 250,– per maand. Dit bedrag wordt dus met ingang van 1 januari 2011 € 250,– + 0,9% = € 252,25 per maand.

Als de alimentatie in 2002 is vastgesteld op € 400,– per maand, kwam er per 1 januari 2003 3,9% bij, zodat het bedrag werd: € 415,60 per maand. Vervolgens kwam daar per 1 januari 2004 2,5% bij, zodat het bedrag werd: € 425,99 per maand. Per 1 januari 2005 werd dit bedrag met 1,1% verhoogd en werd € 430,68. Dit bedrag werd voorts per 1 januari 2006 verhoogd met 0,9%, hetgeen betekent dat het bedrag € 434,56 werd. Per 1 januari 2007 werd dit bedrag met 1,8% verhoogd en werd het € 442,38. Per 1 januari 2008 kwam daar 2,2% bij, zodat het bedrag € 452,11 per maand werd. Per 1 januari 2009 kwam daar 3,9% bij, zodat het bedrag € 469,74 per maand werd. Per 1 januari 2010 kwam daar 2,3% bij en kwam het bedrag uit op € 480,54. Per 1 januari 2011 komt daar 0,9% bij en komt het bedrag uit op € 484,86.

Uitzondering op de regel

In één geval geldt de wettelijke indexering in het geheel niet. Als namelijk vóór 1 januari 1973 de hoogte van de bedragen in de rechterlijke uitspraak of in de overeenkomst mede afhankelijk is gesteld van de ontwikkeling van het peil van het inkomen, de lonen of de prijzen, worden deze bedragen niet van rechtswege verhoogd met de vastgestelde percentages. Voor deze alimentatiebedragen blijft dan van kracht wat de rechter heeft bepaald of wat in de overeenkomst staat.

Uitsluiting van de indexering

Bij alimentaties die zijn vastgesteld na de inwerkingtreding van de wet (vanaf 1 januari 1973) kan men afwijken van de algemene indexeringsregeling.

Er kunnen redenen zijn om niet mee te doen aan de aanpassing van rechtswege van de alimentatie en om liever vaste bedragen aan te houden. Indien de alimentatieplichtige bijvoorbeeld moet leven van een vast inkomen dat niet meegaat met het loon- en prijspeil, kan automatische stijging van de alimentatie voor hem bezwaarlijk zijn. Men kan dan bij overeenkomst de indexering van rechtswege uitsluiten. Ook kan elk van beide partijen aan de rechter vragen die indexering uit te sluiten. Men kan de wettelijke indexering ook voor een bepaalde tijd uitsluiten, bijvoorbeeld voor één jaar. Er kan daarvoor reden zijn als de alimentatie aan het eind van het jaar werd vastgesteld en bijvoorbeeld als de alimentatieplichtige niet op korte termijn op inkomensverhoging kan rekenen. Men wil de voorkeur geven aan een andere vorm van automatische aanpassing van de alimentatie, bijvoorbeeld door die te koppelen aan wijzigingen in het salaris van de alimentatieplichtige, of aan een prijsindexcijfer. In artikel 402a Boek 1 BW is uitdrukkelijk vastgelegd dat de rechter die de wettelijke indexering uitsluit, daarbij tevens kan bepalen dat de alimentatie op een andere wijze dan door de wettelijke indexering zal worden aangepast. De rechter kan hiertoe overgaan op verzoek van de onderhoudsplichtige of de onderhoudsgerechtigde, maar ook ‘ambtshalve’, dat wil zeggen zonder dat hem daartoe formeel is verzocht. Aldus kan de rechter de wijziging van de alimentatie bijvoorbeeld koppelen aan de ontwikkelingen van het inkomen van de alimentatieplichtige, dus een zogenaamde ‘aanpassing op maat’ bewerkstelligen. Maar ook de alimentatieplichtige en de alimentatiegerechtigde zullen in de overeenkomst waarbij zij de wettelijke indexering uitsluiten, in plaats daarvan zo’n speciaal aanpassingscriterium kunnen opnemen. In dat geval is de gang naar de rechter niet nodig.
Indien de rechter een ‘aanpassing op maat’ geeft, kan hij op verzoek tevens een regeling vaststellen omtrent de wijze en tijdstippen waarop de onderhoudsplichtige aan de onderhoudsgerechtigde gegevens dient te verschaffen ten behoeve van de aanpassing. Zo’n regeling kan eventueel ook later nog aan de rechter worden gevraagd. Ook kan een door de rechter vastgestelde ‘informatieregeling’ op verzoek alsnog door de rechter worden gewijzigd.
Mocht uitsluiting van de wettelijke indexering, bij voorbeeld na verloop van tijd, onbillijke verschillen te zien geven met de algemene regeling, dan kan men de rechter verzoeken de uitsluiting ongedaan te maken. Daarna is de algemene regeling weer van toepassing. Indien de rechter tevens een ‘aanpassing op maat’ had vastgesteld, zal de uitsluiting van de wettelijke indexering ook op andere gronden dan die genoemd in artikel 401 Boek 1 BW ongedaan kunnen worden gemaakt. Zo bij voorbeeld indien gebleken is dat de regeling van aanpassing van de onderhoudsbijdrage overeenkomstig het individuele inkomen van de alimentatieplichtige, of overeenkomstig een nog ander criterium, tussen betrokkenen niet bevredigend functioneert.

Beroep op de rechter

De wettelijke indexering van alimentaties volgt de algemene ontwikkeling van het loonpeil. De individuele omstandigheden kunnen echter sterk afwijken van die algemene ontwikkeling. In zo’n geval kan men een beroep op de rechter doen om een vroegere rechterlijke uitspraak of een alimentatieovereenkomst aan te passen aan de veranderde omstandigheden. Uiteraard blijft het altijd mogelijk met de alimentatiegerechtigde een regeling te treffen. De gang naar de rechter is eerst dán noodzakelijk, indien men onderling niet tot overeenstemming kan komen.

Rechter en advocaat

In de gevallen, waarin men voor uitkeringen van levensonderhoud de hulp van de rechter wil inroepen, is de hulp van een advocaat noodzakelijk.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

F. Teeven.

Het verlengen van de alimentatieduur

Een rechter kan bij echtscheidingsbeschikking of bij latere uitspraak aan een (ex)-echtgenoot een uitkering tot levensonderhoud toekennen ten laste van de andere (ex)-echtgenoot. De wet geeft daarbij aan dat deze toekenning op verzoek mogelijk is in het geval een (ex)-echtgenoot niet voldoende inkomsten heeft om in het eigen levensonderhoud te voorzien en bovendien deze inkomsten ook niet in redelijkheid kan verwerven.

Tot 1994 kende de alimentatieverplichting een levenslange duur. Inmiddels geldt voor de alimentatieverplichtingen die zijn vastgesteld na 1 juli 1994 dat zij van rechtswege eindigen na het verstrijken van een termijn van twaalf jaar. De termijn van twaalf jaar vangt aan op het moment waarop de echtscheidingsbeschikking wordt ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

Wetsgeschiedenis
Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het uitgangspunt van de wetgever is geweest dat de alimentatieverplichting in beginsel na twaalf jaar definitief eindigt en dat een verlenging van deze termijn slechts in uitzonderlijke gevallen mogelijk is. Volgens de wetgever houdt de verantwoordelijkheid die men door het huwelijk op zich heeft genomen weliswaar een verplichting in om bij te dragen in het levensonderhoud van de ander, maar deze rechtvaardigt niet dat deze verplichting na beëindiging van de huwelijksband ongelimiteerd blijft bestaan. De huwelijksgerelateerde behoeftigheid zal vaak na zekere tijd zijn uitgewerkt. De omstandigheid dat de onderhoudsgerechtigde nog niet zelfstandig in zijn of haar levensonderhoud kan voorzien, kan dan niet meer aan het huwelijk worden toegekend, maar kan voorvloeien uit andere maatschappelijke omstandigheden, bijvoorbeeld de situatie op de arbeidsmarkt. Wordt er verzocht om een verlenging van de termijn van 12 jaar dan dient de alimentatiegerechtigde te stellen en aan te tonen dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie.

Alles aan gedaan om te voorzien in het eigen levensonderhoud?
De voorzetting van de alimentatieverplichting wordt slechts in uitzonderlijke situaties rechtvaardig gevonden. Zo zal de rechter de balans moeten opmaken van de inspanningen die gedurende de twaalf jaar door de onderhoudsgerechtigde zijn verricht om de kansen te vergroten om in het eigen levensonderhoud te voorzien. De stelplicht en bewijslast dat er alles aan is gedaan om in het eigen levensonderhoud te voorzien en dat dit ondanks een volledige inzet niet is gelukt zonder dat hiervan een verwijt kan worden gemaakt rust dan ook bij de alimentatiegerechtigde.

Uitspraak
Het Gerechtshof in ‘s-Hertogenbosch heeft op 5 oktober 2010 een verzoek om verlenging van de alimentatieduur met drie jaar afgewezen. De hiervoor geschetste toetsing wordt uitgebreid in de overwegingen van het Hof gedaan. Het Hof komt in dit geval tot de conclusie dat de onderhoudsgerechtigde vrouw niet heeft aangetoond dat zij niet in staat is (geweest) een eigen inkomen te verwerven en daarmee in haar eigen levensonderhoud te voorzien.

Conclusie: uitgangspunt voor partneralimentatie is twaalf jaar
Uit deze uitspraak blijkt wederom dat de eisen waaraan moet worden voldaan voor een verlenging zwaar zijn. Het uitgangspunt is en blijft dat in beginsel na een termijn van twaalf jaar er geen betaling van alimentatie meer plaats vindt.

Nieuwe partner versus kinderalimentatie

Op 1 maart 2009 is de 'Wet voortgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding' in werking getreden. Deze wet heeft er onder andere voor gezorgd dat de onderhoudsverplichting jegens een kind, een jongmeerderjarig kind of stiefkind voorrang heeft boven alle andere onderhoudsverplichtingen. Deze voorrangsregel wordt van belang zodra blijkt dat een onderhoudsplichtige onvoldoende financiële middelen heeft om aan al zijn onderhoudsverplichtingen te voldoen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als er zowel behoefte is aan kinderalimentatie als aan partneralimentatie.
Inmiddels zijn de gevolgen voor de praktijk te lezen in de jurisprudentie van de gerechtshoven.
Rechter maakt verschil tussen periode vóór en ná 1 maart 2009
In procedures waarin bij de rechtbank in eerste aanleg namens een onderhoudsplichtige is verzocht om een verlaging van een alimentatieverplichting maakt de rechtbank onderscheid tussen de periode tot 1 maart 2009 en de periode na 1 maart 2009. Wordt er hoger beroep aangetekend bij het gerechtshof dan zal tevens een dergelijke splitsing toegepast worden.
Een verlaging kan verzocht worden als de omstandigheden van de onderhoudsplichtige gewijzigd zijn. Hij/zij is bijvoorbeeld zijn baan kwijt geraakt of heeft een nieuwe partner zonder een eigen inkomen. Hierdoor is de draagkracht lager geworden. De in eerste instantie vastgestelde alimentatie kan niet meer (volledig) betaald worden. Maar is dit fair tegenover kinderen en ex-echtgenoten?
In de periode tot 1 maart 2009 wordt er getoetst aan de hand van de regel dat in beginsel rekening moet worden gehouden met wat als redelijk dient te worden beschouwd jegens het niet in het nieuwe gezin verblijvende kind. Er wordt een belangenafweging gemaakt. Vaststaat dat het verdergaan met een nieuwe partner in een nieuwe gezinssituatie die tot een lager gezinsinkomen heeft geleid onvoldoende is om een lagere kinderalimentatie vast te stellen voor de alimentatieplichtige. De belangen van het kind zouden anders worden achtergesteld bij die van de nieuwe partner. Uiteraard wordt er wel per geval gekeken naar de omstandigheden.
Voor de periode na 1 maart is de toetsing aanzienlijk strenger. De voorrang van kinderalimentatie brengt met zich mee dat de rechter geen rekening hoeft te houden met de kosten van levensonderhoud van een nieuwe partner tenzij de onderhoudsplichtige feiten en omstandigheden stelt die aannemelijk maken dat toepassing van de voorrangsregel naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.
Recente uitspraak
In een recente uitspraak van het Gerechtshof te Arnhem werd door een man (de onderhoudsplichtige) verzocht om met terugwerkende kracht de kinderalimentatie te verlagen. Hij stelde dat zijn draagkracht ontoereikend was de in eerste instantie vastgestelde alimentatie te blijven voldoen. Een bedrag van 90,- was maximaal mogelijk. De wijziging in zijn draagkracht werd onder andere veroorzaakt door het verlies van zijn baan en het feit dat hij samenwoonde met een nieuwe

partner. Deze nieuwe mevrouw was volgens de man door een slechte gezondheid niet in staat om in haar eigen levensonderhoud te voorzien. Zij leefden samen van een bijstandsuitkering.
Het Hof zag echter geen reden om de man zijn alimentatieverplichting te verlagen. De man bleek ontslagen te zijn omdat hij en zijn nieuwe partner tijdens het werk met een door de man zijn oude baas ter beschikking gestelde computer amoureuze e-mails aan elkaar verzonden. De man ontving nu een bijstandsuitkering. Het Hof geeft in haar overwegingen aan dat niet blijkt dat de man zijn inkomensverlies niet kan herstellen (met andere woorden hij kan een nieuwe, vergelijkbare baan zoeken).
De man legde geen stukken over aan het Hof waaruit kon worden opgemaakt dat zijn nieuwe partner gezondheidsproblemen heeft. Hierdoor ging het Hof, mede door de voorrangsregel, er vanuit dat deze mevrouw in staat moet zijn om de kosten van haar eigen levensonderhoud te dragen.
Het Hof komt tot de conclusie dat de man geen feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt die tot het oordeel moeten leiden dat de toepassing van de wettelijke voorrangsregeling in dit geval onaanvaardbaar zou zijn. Deze man moet dan ook met ingang van 5 september 2008 een bijdrage van 300, - per maand in de kosten van het levensonderhoud van zijn dochter betalen.

Recht toe Recht aan

Eindejaars/nieuwjaarstips !

Zo aan het einde van het jaar wordt er door menigeen teruggeblikt op de afgelopen periode. Laat ik dat bij deze ook eens doen, en u wat tips voor het nieuwe jaar meegeven.

Gelijkwaardig ouderschap
Met de nieuwe wetgeving (ingegaan per 1 maart 2009) heeft de wetgever het belang van een gelijkwaardig ouderschap willen benadrukken. De vraag is of dat ook in de prakrijk is terug te zien, en of er nu echt iets is veranderd. Het antwoord is nee.

Ik moet u zeggen dat ik, en met mij mijn twee kantoorgenoten, nog steeds tegen dezelfde problemen blijf aanlopen. Rechters die niet of onvoldoende doortastend zijn, en nog steeds te gevoelig zijn voor 'moddergooierij', krokodillentranen en andere zwakke en emotionele argumenten van de verzorgende ouder. Te vaak neemt de rechtbank de gestelde problemen voor waar aan, waarmee de beslissingen terughoudend worden. Dat betekent in praktijk dat een contactregeling beperkt blijft, niet snel wordt uitgebreid, of zelfs achterwege blijft in afwachting van een onderzoek van de Raad voor Kinderbescherming. Helaas zijn er maar enkele rechters die spijkers met koppen slaan, en frustrerende ouders aanspreken op hun onverantwoordelijk gedrag. Dat kinderen de dupe worden van het ontbreken van contact met de niet verzorgende ouder, blijkt nog altijd niet de boventoon te voeren.

Algemene tip
Het blijft van groot belang de procedures zakelijk en clean te benaderen, zowel in de processtukken als ter zitting. Niet dat u daarmee de zaak altijd wint, maar meegaan in de strijd en het elkaar over en weer diskwalificeren kan nooit in uw voordeel werken. Daarnaast is het van belang de rechtbank te wijzen op de wettelijke bepalingen, en te wijzen op de onderliggende gedachte achter de gewijzigde wetgeving. Ik zal u enkele concrete tips geven.

Tip 1
Ga met de tijd mee! We kennen de omgangsregeling en de belcontacten, maar de digitale weg biedt nog veel meer mogelijkheden. Inmiddels heb ik in een zaak een 'Skype-regeling' voor elkaar gekregen. Zo heeft de rechtbank Lelystad bij beschikking vastgelegd dat er op de woensdagmiddag om 14.00 uur Skypecontact plaatsvindt tussen de vader en de minderjarige. Naast Skypecontacten kunt u ook denken aan een contactregeling door middel van e-mail, MSN of Hyves.

Indien u geen gezag heeft
Tip 2
Als u geen gezag heeft, en er loopt een procedure, overweeg dan altijd om een aanvullend verzoek in te dienen om tot gezamenlijk gezag te komen.

De onder artikel 1:253c lid 2 genoemde criteria (het 'klemcriterium' en het noodzakelijke belang van de minderjarige), leveren vaak mogelijkheden op om zo'n verzoek kansrijk te maken. Het uitgangspunt is namelijk dat het gezamenlijk gezag wordt toegewezen, tenzij één van de twee criteria aanwezig is.

Tip 3
Wijs erop dat u op grond van de wet niet alleen het recht op, maar ook de verplichting tot omgang heeft (!), en dat u die verplichting ook wilt (en moet) nakomen. In artikel 1:377a lid 1 staat namelijk: 'De niet met het gezag belaste ouder heeft het recht op en de verplichting tot omgang met zijn kind'.

Tip 4
Loopt er een procedure, vergeet dan niet om een informatieregeling te laten opleggen (artikel 1:377b lid 1). Een dergelijk verzoek slaagt in regel altijd. Als er geen omgang is, kunt u daarbij ook nog verzoeken om elk kwartaal of halfjaar een goedgelijkende actuele foto van uw kind te ontvangen.

Indien er gezamenlijk gezag is
Tip 5
Vraag (ter zitting of in de processtukken) wat de verzorgende ouder heeft gedaan (en doet) om de band tussen u en uw kind te bevorderen. De verzorgende ouder heeft die plicht op grond van artikel 1:247 lid 3, als onderdeel van de uitoefening van het gezag.

Tip 6
Wijs de rechtbank erop dat een kind, nadat de ouders uit elkaar zijn gegaan, recht heeft op een gelijkwaardige verzorging en opvoeding door beide ouders (artikel 1:247 lid 3). Dat betekent overigens niet, zo blijkt uit recente jurisprudentie, dat daarmee co-ouderschap wordt bedoeld.

Tip 7
Wijs erop dat ouders, indien de samenleving wordt beëindigd, een ouderschapsplan moeten opstellen (artikel 1:247a). U kunt de verzorgende ouder aanspreken op deze wettelijke verplichting.

Tip 8
Wijs de rechtbank erop dat bij gezamenlijk gezag het recht op omgang niet kan worden ontzegd. De uitoefening van het gezag impliceert immers dat er omgang moet zijn. Uit de jurisprudentie blijkt dat het recht op omgang wel tijdelijk geschorst kan worden, en wel voor de duur van maximaal één jaar. Na verloop van dat jaar kan er weer een nieuw verzoekschrift worden ingediend. Betoog daarbij dat de verzorgende ouder dat jaar moet gebruiken om uw kind klaar te stomen voor contacten met u.

Tip 9
Als er een procedure loopt, en de omgangsregeling en/of de informatieregeling niet of niet volledig wordt nagekomen, dan kunt u op grond van artikel 1:253a lid 5 verzoeken om een dwangmiddel (zoals een dwangsom) op te leggen.

Tip 10
Een procedure over de toedeling van de zorg- en opvoedingstaken (de omgangsregeling) moet door de rechtbank binnen 6 weken worden behandeld (artikel 1:253a lid 6). Het is wel noodzakelijk dat uw advocaat de rechtbank daar uitdrukkelijk op wijst.

Tip 11
Als u het idee heeft dat het belang van het kind in strijd is met het belang van de ouder(s), dan kunt u de rechtbank verzoeken om een bijzondere curator te benoemen (artikel 1:250). De bijzondere curator zal, indien het verzoek wordt toegewezen, uw kind zowel in als buiten rechte vertegenwoordigen. Indien een kind graag omgang wil, maar de verzorgende ouder niet, zou je kunnen stellen dat het belang van het kind in strijd is met het belang van die ouder. Of deze stelling in praktijk kans van slagen heeft, is niet duidelijk (er is geen jurisprudentie over bekend). Wellicht het proberen waard!

Alimentatie
Tip 12
Met de richtlijnen Werkgroep Alimentatienormen van juli 2010 (let op, het zijn richtlijnen, dus de rechtbank kan er van afwijken indien u uw verzoek goed motiveert!) worden steeds minder lasten meegenomen in de draagkrachtberekening: geen premie uitvaartverzekering, geen reiskosten omgangsregeling, geen aflossingen op schulden anders dan gezamenlijke schulden.

Omdat het richtlijnen zijn, kan de rechtbank er van af wijken. Als u zich op bepaalde posten wilt beroepen (dat geldt überhaupt in alimentatiezaken), zorg er dan voor dat deze goed zijn onderbouwd, en zijn voorzien van de juiste bewijsstukken.

Tip 13
Let altijd op de ingangsdatum. Wellicht zijn er omstandigheden die het rechtvaardigen om een andere ingangsdatum te nemen.

Tip 14
In alimentatiezaken dienen er altijd een paar vaste stappen gemaakt te worden. Veel advocaten vergeten dat, en dan laat u mogelijkheden liggen. Kijk bij partneralimentatie altijd eerst naar de behoefte, en vervolgens pas naar uw eigen draagkrachtruimte. Ook bij kinderalimentatie moet eerst de behoefte worden vastgesteld, vervolgens het aandeel dat beide ouders daarin hebben (de financiële situatie van de andere ouder moet dus ook duidelijk worden!), en tenslotte uw eigen draagkrachtruimte.

Hopelijk kunt u hier uw voordeel mee doen. Ik wens u, mede namens mijn kantoorgenoten, een gezond en contactrijk 2011 toe.

mr. J.M. Wigman, advocaat in Den Haag
Wigman Sardjoe & Van Weegberg advocaten

WIGMAN SARDJOE & VAN WEEGBERG
advocaten

Specialisten in personen- en familierecht

Ruime ervaring en kennis op het gebied van:

- echtscheidingen
- omgangsrecht
- recht op informatie
- ouderlijk gezag
- kinderalimentatie
- partneralimentatie
- boedelverdelingen

Daarnaast heeft ons kantoor zich gespecialiseerd in het arbeidsrecht, het strafrecht en het bestuursrecht.

Belt u ons gerust voor een afspraak, informatie of een second opinion.

Adres: Adelheidstraat 74, 2595 EE Den Haag
Tel: 070 – 3818915 Fax: 070 – 3855451
www.wswadvocaten.nl
info@wswadvocaten.nl

E-mail Mr. Wigman: wigman@wswadvocaten.nl
E-mail Mr. Sardjoe: sardjoe@wswadvocaten.nl
E-mail Mr. van Weegberg: vanweegberg@wswadvocaten.nl

Schuldsanering en nieuwe richtlijn Tremanormen

In juli 2010 is het Rapport Alimentatienormen 2010 verschenen. Hierin is een nieuwe richtlijn opgenomen voor het vaststellen van de alimentatie als de alimentatieplichtige zich in een schuldsaneringtraject bevindt.

De oude regel was dat de alimentatie in zo'n geval voor de duur van de schuldsanering op nul gesteld kan worden (een nihilstelling). Volgens de nieuwe richtlijn wordt in dit geval als er kinderalimentatie wordt verzocht, het vrij te laten bedrag van de alimentatieplichtige verhoogd met de kinderalimentatie. Dit bedrag is maximaal het bedrag dat recht geeft op persoonsgebonden aftrek wegens de bijdrage in de onderhoudskosten van een kind. In 2010 is dit bedrag 136 euro.

Deze richtlijn is doorgevoerd omdat de oude regel vaak als unfair voor kinderen werd ervaren. Kwam een alimentatieplichtige ouder na de vaststelling van de kinderalimentatie in de schuldsanering, dan kon het kind geen aanspraak maken op een bijdrage. Bij oudere kinderen van rond de 15 jaar was dit nog extra voelbaar omdat zij na het eindigen van de schuldsanering van de alimentatieplichtige vaak te oud waren om van de toegenomen draagkracht van de alimentatieplichtige te profiteren. Ook de invoering van de Wet Bevordering Voortgezet Ouderschap in 2009, waarin voorrang wordt gegeven aan alimentatie voor minderjarige kinderen boven alle andere onderhoudsverplichtingen, klinkt in deze richtlijn door.

Op 21 september 2010 heeft de Rechtbank Groningen in een schuldsaneringzaak uitspraak gedaan conform de nieuw richtlijn. De man betaalde sinds 2005 kinderalimentatie maar was in 2009 failliet gegaan. Hij verzocht de kinderalimentatie op nihil te stellen nu hij geen draagkracht meer had om dit te betalen en zijn faillissement naar alle waarschijnlijkheid zou worden omgezet in een schuldsanering.
De rechtbank wees op de nieuwe richtlijn en verzocht de man aan zijn curator een nieuwe berekening van het vrij te laten bedrag te verzoeken, waarin hij de in 2005 vastgestelde kinderalimentatie zou verwerken.

Heeft u als advocaat of mediator in een zaak waarin kinderalimentatie gevraagd wordt te maken met een schuldsaneringsituatie, dan is deze nieuwe richtlijn die geldt vanaf 1 juli 2010, relevant voor uw dossier. Als u zich als alimentatieplichtige in een schuldsaneringtraject bevindt of u bent onderhoudsgerechtigde voor kinderalimentatie, dan is het van groot belang dat u op de hoogte bent van deze richtlijn.

Aantal echtscheidingen lager dan verwacht

Rotterdam, 16 aug. Het heeft de onderzoekers van het CBS nogal verrast: het aantal echtscheidingen lijkt dit jaar, net als vorig jaar, substantieel lager uit te vallen dan in de periode 2005 tot 2008. En dat terwijl er in het verleden tijdens economische crises meer mensen uit elkaar gingen dan in goede tijden.

Vorig jaar ontbonden slechts 32.000 stellen hun huwelijk (inclusief flitsscheidingen) en in de eerste zes maanden van dit jaar deden 16.000 echtparen dat. In de jaren van 2005 tot en met 2008 schommelde het aantal steevast rond de 35.000 echtscheidingen.

We kunnen de daling eigenlijk nog niet verklaren. We verwachtten juist een stijging, zegt demograaf Jan Latten van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Eind vorig jaar dachten de statistici dat men de crisis mogelijk nog niet voelde, waardoor de spanningen niet opliepen en echtparen het met elkaar volhielden. Er verdwenen nog niet massaal banen. Maar nu, halverwege 2010, gaat die analyse niet meer op.

Andere oorzaken

Er moeten andere oorzaken zijn, concludeert Latten. Betere relaties? Nou nee. Van nieuwe wetgeving, zoals de plicht bij scheiding een ouderschapsplan op te stellen, zou een ontmoedigingseffect kunnen uitgaan, en de zogeheten flitsscheiding is vorig jaar verboden. De enige andere verklaring zoekt hij in de vastgelopen woningmarkt. Latten vermoedt dat sommigen de scheiding uitstellen omdat ze het huis niet verkocht krijgen.

Stonden huizen in 2008 gemiddeld twee-en-een halve maand te koop, dit jaar is dat gemiddeld bijna acht maanden. De regionale verschillen zijn groot, blijkt uit cijfers van de Nederlandse Vereniging voor Makelaars. Bijna eenderde zou langer te koop staan dan een jaar. In het eerste kwartaal van vorig jaar, bijvoorbeeld, stond 17 procent langer dan een jaar te koop.

Latten wijst erop dat het CBS afgaat op officiele echtscheidingscijfers. Dus allerlei praktische oplossingen die mensen verzinnen om de officiele echtscheiding uit te stellen, kunnen de verlaging misschien verklaren. Dat een partner tijdelijk op de camping bivakkeert, bijvoorbeeld, omdat de ander in het onverkoopbare huis blijft wonen. Of dat de kinderen in het onverkoopbare huis blijven wonen en de ouders, afwisselend, een week bij de kinderen wonen.

Overwaarde

Alleen wanneer het huis in de loop der jaren aanzienlijk meer waard is geworden, kan één partij er blijven wonen en de ander uitkopen, door met de helft van de overwaarde opnieuw geld te lenen bij de bank.

Huwelijken zijn wel breekbaarder dan vroeger, dat staat vast. Van de mensen die rond 1970 trouwden, was 12 procent na veertien jaar uit elkaar. Van de mensen die rond 1995 trouwden, was 21 procent binnen veertien jaar weer gescheiden. Samenwoners laten een soortgelijke ontwikkeling

zien: van de mensen die rond 1970 ging samenwonen, was 18 procent binnen veertien jaar uit elkaar. Van de mensen die rond 1995 gingen samenwonen, was in die periode 35 procent uit elkaar gegaan.

Twintig procent van de huwelijken strandt

oktober 2010 door Steven de Jong

Het huwelijk is nog steeds populair, maar minder standvastig dan vroeger. Van de paren die rond 1970 trouwden gaf een zesde er binnen twintig jaar de brui aan. En van de echtparen uit begin jaren negentig houdt een vijfde het maximaal twee decennia met elkaar uit.

Dat blijkt uit cijfers die het CBS vanmorgen bekendmaakte. Een kritiek momentum in het huwelijk is echter niet aan te wijzen. Maar het valt wel op dat de groep die binnen vier jaar scheidt relatief klein is. Paren geven het huwelijk dus wel een kans.

De onderzoekers Jan Latten en Arie de Graaf hebben niet gevraagd waarom paren uit elkaar gaan. Maar laatstgenoemde heeft daar wel in 2006 een enquête naar gehouden. Zowel mannen en vrouwen geven deze top twee aan: botsende karakters en iemand anders in het spel. Op afstand gevolgd door op elkaar uitgekeken en onverenigbare toekomstplannen. Opmerkelijk is dat vrouwen financiële problemen veel eerder een reden vinden om te scheiden dan mannen. Dat geldt ook voor verslavingen en lichamelijk geweld. Agressieve, werkloze mannen met een alcoholprobleem moeten dus oppassen. Verder valt op dat mannen sneller op hun vrouw uitgekeken zijn dan andersom.

Het burgerlijk huwelijk kan alleen ontbonden worden door een rechter. Formeel moet deze nagaan of er sprake is van een duurzame ontwrichting van het huwelijk. Bestrijdt 欹 van de partners dat daar sprake van is, dan moet de andere bewijzen dat er geen uitzicht bestaat op herstel van behoorlijke echtelijke verhoudingen. In de praktijk is de wil om te scheiden al voldoende. (Bekijk hier een voorlichtingsfilmpje van Justitie)

Orthodoxe christenen en moslims hebben rekening te houden met hun religieuze boeken. Strikt genomen lijkt de Bijbel hierin strenger dan de Koran. Wat God verbonden heeft, mag de mens niet scheiden, gebiedt het Marcusevangelie. Een uitzondering zou overspel zijn, genoemd als buitenechtelijke onreinheid. In de islam is scheiden in principe niet verboden. Legitieme redenen zijn: een impotente echtgenoot, langdurige afwezigheid, wangedrag of een aanhoudend slecht humeur. Maar voordat moslims echtbreken moeten alle mogelijke verzoeningspogingen zijn geprobeerd. Scheiden is volgens de islamitische leer weliswaar legitiem, maar blijft de meest verafschuwde rechtmatige zaak.

Hoewel het huwelijk een kwelling kan zijn, is de verbintenis onder twintigers nog mateloos populair. Driekwart van de mannelijke twintigers wil trouwen en bij vrouwen is dat zelfs 85 procent.

Bron: NRC Handelsblad

Kwart huwelijken strandt binnen twintig jaar

ANP Okt.

DEN HAAG - Trouwen is populair, maar de huwelijken zijn de laatste jaren minder standvastig geworden. Dat concludeert het Centraal Bureau voor de Statistiek woensdag op basis van het Onderzoek Gezinsvorming, een steekproef die om de vijf jaar wordt gehouden. |update 12.36 uur.
1 reactie

Van de stellen die begin jaren negentig trouwden, zal binnen twintig jaar een kwart zijn gescheiden. Uit eerdere cijfers bleek dat van de huwelijken die rond 1970 waren gesloten, een op de zes na twee decennia op de klippen was gelopen. Het aantal huwelijken dat geen stand houdt, neemt in die vergelijking dus toe.

Kritischer

Huwelijken houden minder stand omdat de echtelieden over het algemeen kritischer zijn geworden. Dat betoogt Jan Latten, woordvoerder van het CBS en hoogleraar demografie van de Universiteit van Amsterdam naar aanleiding van cijfers van het bureau die woensdag bekend werden. Daaruit blijkt dat huwelijken de laatste jaren eerder stranden. Emancipatie, eerst een tijdje alleen wonen en eerst samenwonen zorgen voor echtelieden die meer eisen van hun partner en het huwelijkse leven. ,,Partners zijn minder bereid zich in de relatie veel aan te passen," aldus Latten. ,,Vroeger was veel vanzelfsprekend. Een vrouw verhuisde mee als de man ergens anders ging werken. Nu wordt er gedebatteerd, zijn er potentiële splijtzwammen. De een wil veel kinderen, de ander niet."

Uit de cijfers vanaf 1950 van het CBS blijkt dat 1970 het 'topjaar' was wat betreft aantallen huwelijken. In dat jaar werden 123.631 paren in de echt verbonden. De decennia daarna is dat langzaam afgenomen tot het 'dieptepunt' in 2005 met 72.263 huwelijken. Vorig jaar wisselden 73.477 paren het jawoord. Wat scheidingen betreft spande 2001 de kroon met 37104 paren die het niet meer met elkaar uithielden. Gemeten vanaf 1950 heeft 1958 in de CBS-statistieken met 5280 het laagste aantal huwelijksontbindingen.

Vorig jaar gingen 30779 stellen uiteen. ,,Een partner heb je om permanent gelukkig te zijn. Anders hoeft het niet,'' zegt Latten. ,,Als het huwelijk niet zo perfect is, denkt men eerder dan vroeger aan scheiden. De echtelieden vragen zich af: hoe was het toen ik alleen was? Wat voegt de relatie toe aan mijn geluk? Dat alternatief was er vroeger niet.''

Economie
Een betrekkelijk nieuw effect in de huwelijkscijfers is volgens Latten de stand van de economie. Ontevreden stellen blijken hun scheiding uit te stellen omdat ze er rekening mee houden dat ze hun huis niet kunnen verkopen. Ook huwelijken worden uitgesteld als er een dip in de economie is. ,,Je ziet nu dat een meerderheid trouwt als er een kind is. Men woont toch al samen en het gaat goed. Laten we gaan trouwen en een feest geven. Maar als het slecht gaat in de economie wordt er bezuinigd, ook op het trouwen.''

Ouderschapsplan bij echtscheiding heeft resultaat

12 augustus 2010
Het aantal echtscheidingszaken dat de Raad voor de Kinderbescherming behandelt, neemt af. In 2009 voerde de Raad 4.672 gezag- en omgangsonderzoeken uit. Dat zijn er 244 minder dan in 2008. De Raad denkt dat dit komt door het ouderschapsplan, dat sinds maart 2009 verplicht is.

Steeds meer ouders die scheiden maken zelf afspraken over de opvoeding en ondersteuning van hun kinderen. Ze leggen in een ouderschapsplan vast hoe ze de zorg- en opvoedingstaken verdelen. Als ze daar zelf niet uitkomen kunnen ze een zogenaamde mediator inschakelen.

De Raad voor de Kinderbescherming verwacht wel dat hij vechtscheidingen zal blijven behandelen. Daarbij zijn ouders zelf niet in staat een regeling te sluiten en geeft de Raad een advies aan de rechtbank.

Bron: ANP; Rijksoverheid

Ouderschapsplan bij scheiding werkt

DEN HAAG - Het ouderschapsplan en mediation (bemiddeling), twee nieuwe manieren om een dreigende 'vechtscheiding' te voorkomen, hebben effect.
Vorig jaar zijn er hierdoor zo'n 250 scheidingszaken minder bij de Raad voor de Kinderbescherming terechtgekomen.

De Raad voor de Kinderbescherming voerde in 2009 in totaal 4672 gezag- en omgangsonderzoeken uit, tegen 4916 in 2008. Het aantal nieuwe onderzoeken dat werd gestart, nam met 9 procent af.

De Raad schrijft dit onder meer toe aan een verbetering van het hulpaanbod vooraf, voor ouderparen met kinderen die in scheiding liggen.

Ouderschapsplan
Sinds 1 maart 2009 zijn ouders die willen scheiden, verplicht gezamenlijk een ouderschapsplan op te stellen. Ze spreken hierin af hoe ze de zorg en opvoeding van de kinderen zullen verdelen, wie wat betaalt en op welke manier de ouders met elkaar in contact blijven.

Als ze er niet zelf uitkomen, kunnen ze de hulp van een bemiddelaar (mediator) inroepen.

Pas als ook die poging mislukt, kan de Raad van de Kinderbescherming een onderzoek beginnen. De rechter gebruikt de resultaten van dit onderzoek om te bepalen wie het ouderlijk gezag over de kinderen krijgt.

Meer geld
De Raad voor de Kinderbescherming vindt wel dat de begeleiding van en bemiddeling bij scheidingszaken waar kinderen in het spel zijn, nog altijd tekortschiet. Dit kan schadelijk zijn voor de kinderen.

De Raad dringt er bij de gemeenten, provincies en de ministeries van Justitie en Jeugd en Gezin op aan er meer geld voor vrij te maken.

Opvang mannen huiselijk geweld verlengd

AMSTERDAM - De vier grote steden verlengen een proef om mannelijke slachtoffers van huiselijk geweld op te vangen met een jaar, tot eind 2011. Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag hebben sinds 2008 elk tien opvangplaatsen waar mannen terechtkunnen. Dat heeft Amsterdam woensdag namens alle vier de gemeenten bekendgemaakt.

In de eerste fase van de proef zijn onder meer de vormen van het geweld onderzocht. Er is gebleken dat mannen te maken hebben met eergerelateerd geweld, lichamelijke of geestelijke mishandeling, gedwongen prostitutie en mensenhandel. Volgens Barbara Schmeits, projectleider huiselijk geweld van de gemeente Amsterdam, rust er een taboe op mishandeling van mannen.

In het eerste jaar van de testperiode werden negentig mannen opgevangen. Inmiddels is dit aantal opgelopen tot ruim 160. De steden verlengen de proef zodat zij de effecten van de opvang op langere termijn kunnen bekijken.

Wij willen weten wat de wensen van de mannen zijn omtrent begeleiding en opvang. Moeten wij hen bijvoorbeeld op dezelfde manier als vrouwen opvangen?, vraagt projectleider Schmeits zich af. Door onderzoek moet naar voren komen hoe groot de behoefte is aan mannenopvang, waar in de toekomst opvangplaatsen moeten komen en hoe deze gefinancierd moeten worden.

Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) neemt het financiële aspect van het onderzoek op zich. Gedurende de proef betalen het ministerie en de steden elk een deel van de kosten. Volgens Schmeits wordt uiterlijk in juni 2011 bekend of de proef al dan niet wordt voortgezet.

Kind krijgt vaker strafblad na scheiding ouders

Kinderen van gescheiden ouders hebben in de jaren na de scheiding een drie keer grotere kans op een strafblad. Dat blijkt uit onderzoek waarop sociologe Marieke van de Rakt op 11 januari promoveert aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Van de Rakt onderzocht in eerste instantie of een criminele vader meer kans heeft op criminele kinderen. Echtscheiding bleek een veel groter risicofactor te zijn. 'Echtscheiding, met of zonder criminele vader, geeft hoe dan ook een groter risico op een justitiële veroordeling van het kind', aldus van de Rakt. Door financiele problemen of gebrek aan toezicht van de ouders kunnen kinderen probleemgedrag zoals criminaliteit ontwikkelen.
Pas wanneer kinderen een vader hebben die vaak veroordeeld is, hebben ze meer kans op een criminele toekomst. Wanneer een vader meer dan tien veroordelingen heeft, lopen hun zonen het risico dat zij zelf ook een veroordeling krijgen. Voor dochters is die kans 25 procent.

Echtscheiding en probleemgedrag
Van de Rakt heeft bekeken wat de kans is dat een kind een delict pleegt in een bepaald levensjaar. Die kans is heel erg klein, met name voor kinderen van wie de ouders geen veroordelingen hebben en voor kinderen die erg jong zijn. Die kans is gemiddeld 5 procent voor kinderen met een veroordeelde vader en 1 procent voor kinderen die geen veroordeelde vader hebben. De kans neemt toe naarmate kinderen ouder worden, met een piek rond de leeftijd van 25, daarna neemt de kans weer af. Van de Rakt stelde vast dat deze kleine kans drie keer zo groot is in de jaren nadat ouders gescheiden zijn, vergeleken met de kans die hetzelfde kind had voor de scheiding (en gecontroleerd voor de leeftijd van het kind).

Echtscheiding, met of zonder criminele vader, geeft hoe dan ook een groter risico op een justitiële veroordeling van het kind'.De onderzoekster noemt mogelijke oorzaken:
Echtscheiding is voor kinderen zeer stressvol en traumatisch. Ze komen vaak in een andere situatie, ook financieel, soms ontbreekt het aan toezicht. Juist in de adolescentie is de band tussen kinderen en ouders erg belangrijk. Raakt die ontwricht dan kunnen kinderen probleemgedrag ontwikkelen. Criminaliteit behoort daar ook toe.
Overigens wordt in criminele gezinnen wel veel vaker gescheiden. De helft van de huwelijken van de veroordeelden in deze onderzoeksgroep eindigt in een scheiding, tegenover twintig procent uit de controlegroep.

Van de Rakt veronderstelde aanvankelijk dat scheiding misschien ook een positieve ontwikkeling zou kunnen hebben op de kinderen. Het opgroeien bij de moeder en losmaking van de vader zou hen dan juist kunnen behoeden voor criminaliteit. Maar daarvoor vond ze dus geen bewijs.

Reacties op verschillende leeftijden
Hoe kinderen reageren op een scheiding hangt samen met hun leeftijd. Over het algemeen creeert een scheiding een onzekere, onveilige fase in het gezinsleven. Dit kan bij kinderen gevoelens van verlies en rouw en ook schuldgevoelens oproepen. Heel jonge kinderen nemen vaak de emoties van hun ouders over. Baby's kunnen reageren met huilen en slaap- en eetproblemen. Ze kunnen ook afstandelijk en stil worden. Ze gaan dan sneller dingen zelf doen en beginnen bijvoorbeeld vroeg met lopen. Peuters en kleuters kunnen slaap- of eetproblemen hebben, maar ook lichamelijke klachten, zoals buikpijn. Ook kunnen ze terugvallen in hun ontwikkeling en bijvoorbeeld weer gaan bedplassen of duimzuigen. Bij oudere basisschoolkinderen overheersen vaak gevoelens van boosheid. Ze zijn eerder geneigd partij te kiezen. Daardoor kunnen kinderen op deze leeftijd de emoties van ouders tegenover elkaar moeilijk hanteren. Pubers begrijpen beter dan jongere kinderen wat een scheiding betekent, maar kunnen zich daardoor ook flink zorgen maken. Sommige pubers zoeken afleiding buitenshuis, andere nemen juist verantwoordelijkheden in het gezin op zich. Dat laatste kan leiden tot meer zelfstandigheid en weerbaarheid, maar alleen wanneer ouders daar ook waardering voor hebben en als ze ook aan hun eigen ontwikkeling en behoeften toekomen (Jeugd en Gezin, 2009).

Gevolgen op lange termijn
Na de scheidingsperiode kunnen kinderen er nog steeds gevolgen van ondervinden, zelfs tot in hun volwassenheid. Met de meeste kinderen van gescheiden ouders gaat het na verloop van tijd weer goed. Toch hebben kinderen van gescheiden ouders anderhalf keer vaker problemen dan kinderen uit intacte gezinnen (Spruijt, 2007). Het gaat dan om problemen als:

Angst en depressie;
Een lager opleidingsniveau;
Crimineel en riskant gedrag.

Kinderen van gescheiden ouders trouwen later ook minder vaak dan anderen (Fischer e.a., 2001). Bovendien scheiden ze zelf ook eerder dan kinderen van niet-gescheiden ouders (Steenhof en Prins, 2005).

De invloed van conflicten
Een scheiding kan gunstig zijn voor kinderen als daardoor de conflicten tussen hun ouders stoppen. Helaas is dat niet altijd het geval. Juist over de gezamenlijke opvoeding van de kinderen kunnen de conflicten na een scheiding doorgaan. Conflicten tussen ex-partners vormen de grootste oorzaak van problemen bij kinderen van gescheiden ouders. Deze conflicten leiden bij kinderen vooral tot gedragsproblemen en een lager opleidingsniveau. Ook kunnen conflicten tussen gescheiden ouders eraan bijdragen dat een kind eerder het huis uitgaat. Dit blijkt zowel uit internationaal onderzoek als uit een analyse van de gegevens uit het survey Scheiding in Nederland 1998 waarin de effecten van scheidingen vanaf 1949 zijn bekeken (Fisher e.a., 2001).

Echtscheiding en probleemgedrag
Van de Rakt heeft bekeken wat de kans is dat een kind een delict pleegt in een bepaald levensjaar. Die kans is heel erg klein, met name voor kinderen van wie de ouders geen veroordelingen hebben en voor kinderen die erg jong zijn. Die kans is gemiddeld 5 procent voor kinderen met een veroordeelde vader en 1 procent voor kinderen die geen veroordeelde vader hebben. De kans neemt toe naarmate kinderen ouder worden, met een piek rond de leeftijd van 25, daarna neemt de kans weer af. Van de Rakt stelde vast dat deze kleine kans drie keer zo groot is in de jaren nadat ouders gescheiden zijn, vergeleken met de kans die hetzelfde kind had voor de scheiding (en gecontroleerd voor de leeftijd van het kind).
Echtscheiding, met of zonder criminele vader, geeft hoe dan ook een groter risico op een justitiële veroordeling van het kind'.De onderzoekster noemt mogelijke oorzaken: Echtscheiding is voor kinderen zeer stressvol en traumatisch. Ze komen vaak in een andere situatie, ook financieel, soms ontbreekt het aan toezicht. Juist in de adolescentie is de band tussen kinderen en ouders erg belangrijk. Raakt die ontwricht dan kunnen kinderen probleemgedrag ontwikkelen. Criminaliteit behoort daar ook toe.
Overigens wordt in criminele gezinnen wel veel vaker gescheiden. De helft van de huwelijken van de veroordeelden in deze onderzoeksgroep eindigt in een scheiding, tegenover twintig procent uit de controlegroep.
Van de Rakt veronderstelde aanvankelijk dat scheiding misschien ook een positieve ontwikkeling zou kunnen hebben op de kinderen. Het opgroeien bij de moeder en losmaking van de vader zou hen dan juist kunnen behoeden voor criminaliteit. Maar daarvoor vond ze dus geen bewijs.
Criminele gezinnen
Uit het onderzoek van Van de Rakt blijkt dat het criminele gedrag van gezinsleden sterk samenhangt. Niet alleen vader en zoon, maar ook moeders en broers en zussen plegen delicten. De invloed van criminele vaders en criminele moeders (komt minder vaak voor) op de criminele ontwikkeling van kinderen is ongeveer even groot. De verwachting was dat moeders - gezien hun grote rol in de opvoeding van kinderen - een grotere invloed op het criminele gedrag van hun kroost zouden hebben. Deze verwachting kwam niet uit. Moeders en vaders blijken even belangrijk. Veroordelingen van broers en zussen bleken zeer sterk samen te hangen.
Niet alleen de dader, ook zijn gezin begeleiden
Een vader met een strafblad of een vader in detentie kan dus een risicofactor zijn voor het crimineel worden van kinderen. Van de Rakt hecht eraan te benadrukken dat die kans er is, maar dat die ook niet overdreven moet worden. Wel vindt ze dat kinderen uit gezinnen waar een van de ouders veroordeeld wordt of is, extra aandacht moeten krijgen. Dat kan op school, via de schoolarts, of via de jeugdzorg.
Ze is voorstander van een meer systeemgerichte aanpak, waarbij niet alleen justitie kijkt naar strafoplegging en de dader, maar dat juist het achterblijvende gezin wordt begeleid. Een dergelijke aanpak zou kunnen voorkomen dat gezinsleden afglijden in de criminaliteit.
Marieke van de Rakt (Nijmegen, 1981) studeerde sociologie en communicatiewetenschap aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Van 2004 tot 2010 werkte ze als promovenda in het Institute for Social and Cultural Research van de Radboud Universiteit Nijmegen. Haar promotie is mede mogelijk gemaakt door de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO).

Bron: Radboud Universiteit Nijmegen, RTL nieuws

Moeders die zich laten leiden door rancune over hun ex, zijn niet in staat goed voor hun kinderen te zorgen

Hassnae Bouazza *Columnist voor Vrij Nederland. Vertaalster Arabisch-Engels.*

Hoeveel vaders zullen dit jaar Vaderdag alleen doorbrengen? Met opgekropt verdriet en woede omdat hun ex hun het recht ontzegt hun eigen kind te zien? In de wet ligt het recht van de ouder op het kind verankerd, maar in de praktijk is de vader volledig overgeleverd aan de grillen van zijn voormalige vrouw of geliefde.
Te vaak komt het nog voor dat moeders hun eigen rancune belangrijker vinden dan het recht van zowel het kind als de vader elkaar te zien. Veel te vaak nog is het antwoord van feministes die ik spreek: „Zolang er nog vaders zijn die hun verantwoordelijkheid ontlopen, kan ik me er niet druk om maken."

Een godgeklaagd schandaal.
Als vaders kinderen ontvoeren en de moeder het recht op haar kind(-eren) ontzeggen, wordt het hele justitiële apparaat in werking gesteld, maar om onbekende redenen wordt er aanzienlijk minder adequaat gereageerd als de moeder hetzelfde onrecht begaat. Sterker, de vrouwkan ongestoord haar gang gaan en de vaders die het op kunnen brengen, moeten jarenlang procederen om te krijgen waar ze recht op hebben.

Neem stel A.
Na een jarenlange, turbulente relatie gaan ze uit elkaar. Ze spreken co-ouderschap af zonder tussenkomst van rechter of mediator.
Dit gaat een drietal jaar goed tot de man een nieuwe, serieuze relatie krijgt. De vrouw belt hem op en deelt hem mee dat, omdat hij een relatie heeft, hij zijn zoon niet meer mag zien. Hij stapt naar de rechter, maar door de tegenwerking van de vrouw, duurt het en duurt het, tot hij het opgeeft. Zijn zoon zou hij acht jaar lang niet zien. Alleen op zijn verjaardag werd hij geacht een duur cadeau te geven (zijn geld was kennelijk wel goed genoeg), hetgeen hij ook deed want zijn liefde voor zijn zoon was allesverzengend en de pijn die hij voelde bij het gemis ook. Alimentatie moest hij ook betalen, ook al mocht hij zijn kind niet zien.

Stel B:
Vrouw ziet haar relatie niet meer zitten en pakt haar spullen en het zoontje. De vader wordt in onwetendheid gelaten. Als de vrouw weer contact met hem opneemt, gebruikt ze het zoontje als wisselgeld: ze wil het huis, en als dat gebeurt, kan hij zijn kind weer zien. De vader in dit geval heeft mazzel: het stel woonde samen en het huurcontract stond op zijn naam, dus haar chantagepoging mislukt jammerlijk. Na mediation besluiten ze dat vader het zoontje ieder weekend heeft en de moeder doordeweeks.
Al na een paar weken verandert de moeder de afspraak zonder overleg met de vader.

Stel C:
Bij de rechtbank wordt de scheiding behandeld. De vader geeft aan dat hij heel graag vaker zijn kind wil zien. De rechter toont alle begrip en kent hem één dag in de maand extra toe.
Eén dag naast twee weekends in de maand.
En daar zit het euvel. Als de wet de vader al niet als gelijke behandelt, hoe kunnen we dat dan verwachten van verbitterde vrouwen die alleen nog maar in termen van wraak en macht kunnen denken?
Toegegeven, inmiddels kunnen vrouwen strafrechtelijk vervolgd worden voor het niet nakomen van de bezoekregeling, maar ook dat leidt in de praktijk tot niets.
De zaak van Peter Brons, de eerste vader die zijn ex aanklaagde, zegt alles: de vrouw weigert mee te werken ondanks de taakstraf die ze opgelegd krijgt. Brons blijft met lege handen achter, terwijl dat niet zou hoeven. Waarom durven we niet de vraag te stellen hoe goed je als moeder bent als je je kind zijn of haar vader ontzegt?
Een moeder die niet in staat is haar eigen gevoelens van rancune opzij te zetten en zich als een volwassene te gedragen, is wat mij betreft niet in staat de zorg voor haar kinderen op zich te nemen.
Toen duidelijk werd dat de ex van Brons niet mee zou werken, had hij meteen zijn zoon toegewezen moeten krijgen. Moeders die weigeren mee te werken, verliezen het recht op hun kind.
Grof geschut? Jazeker, maar de status-quo handhaven en duizenden vaders in de steek laten, mag niet langer een optie zijn. Bovendien mag, als het aan mij ligt, de alimentatieplicht voor een vader vervallen zodra hem zijn kind wordt ontzegd.
Nu worden vaders aan hun plicht gehouden, maar hun recht wordt met voeten getreden.
Als we niet accepteren dat vaders kinderen ontvoeren, mogen we ook niet accepteren dat moeders de vaders frustreren.
Moeders hebben niet het alleenrecht op kinderen. Zolang je samen het kind verwekt, heb je evenveel recht erop.
De vaders (en moeders, laten we die ook niet vergeten) die hun verantwoordelijkheid ontlopen, staan hier volledig buiten.
Daarnaast is het van essentieel belang dat bij scheiding, net als in België, co-ouderschap de norm wordt. Op die manier hoeft de bezoekregeling niet eens ter discussie te staan en sla je het machtsmiddel uit de handen van wrokkige exen.
Het wordt tijd dat de feministes hun eigen slachtofferschap waar ze zo aan hechten aan de kant zetten en opkomen voor vaders die wel de zorg voor hun kinderen op zich willen nemen.
Laten we hun grieven serieus nemen en voorbij het Batman- of Spiderman-masker kijken dat de radeloze vaders opzetten om gebouwen te beklimmen en aandacht voor hun verdriet te vragen.
Hoe goed ben jij als moeder wanneer jij je kind ontzegt zijn of haar vader te zien?

Vrouw, laat het moedermonopolie toch los

Sinds de pil is het krijgen van kinderen een keuze geworden, en een keuze die vooral voor vrouwen met de tijd prangender wordt. Vrouwen die na hun studie een carrière beginnen, komen na het krijgen van kinderen al snel in tijdnood, want zij zullen toch voor het leeuwendeel van de verzorging opdraaien, als we de statistieken moeten geloven. Veel mannen gaan immers meer uren werken. De reden daarvoor is simpel. De meeste moeders gaan minder werken, of stoppen er helemaal mee, dus moeten vaders harder werken, want kinderen maken het leven niet goedkoper.
De ongelovige reacties op Wouter Bos' besluit om meer tijd te besteden aan zijn kinderen lieten zien hoezeer Nederland met zichzelf in de knoop zit. Op veel terreinen lijkt het zo'n modern land. Maar als je beter gaat kijken, lijkt de tijd stil te staan. De meeste Nederlanders leven niet zoveel anders dan hun ouders. Mannen werken, vrouwen tutten en zorgen. Als de vrouw werkt, doet ze dat in veel gevallen voor een tweede autootje en wat andere extra's.
Meer dan de helft van de collegebanken wordt bezet door meisjes en toch zit een groot aantal van die vrouwen later thuis om te genieten van de kinderen. Dat er al een generatie lang van hogerhand op vrouwen wordt ingepraat dat het goed zou zijn als ze carrière maakten, verandert daar weinig aan. Veel gestudeerde vrouwen doen na hun zwangerschapsverlof een stapje terug omdat ze het belangrijk vinden om zelf voor hun kinderen te zorgen. En geef ze ongelijk. Niemand verwijt zich op zijn sterfbed dat hij te veel tijd aan zijn kinderen heeft besteed.
Dit traditionele gezinsmodel zal pas veranderen wanneer de economie er geen ruimte meer voor laat. De kans is groot dat de huidige crisis in een paar jaar het behaaglijke vloerkleed onder de middenklasse vandaan zal trekken. Dan wordt het leven zo duur dat beide ouders wel gedwongen zijn om te gaan werken. Anders kunnen ze zich geen leuke woning, geen goede school en geen betrouwbare gezondheidszorg veroorloven.
Als het zover komt (aan de winnaar van de verkiezingen zal het niet liggen), wordt het ook tijd om de rolverdeling in Foto AFP de huishouding eens opnieuw te bekijken. Want het kostwinnersgezin is ook een vorm van apartheid.
Me Tarzan, you Jane. Het gros van de mannen komt thuis tegen de tijd dat de kleine kinderen al in hun pyjama rondlopen. Mannen spelen de eerste vier jaar een marginale, karikaturale rol in de opvoeding. Maar als we naar een economie van tweeverdieners toegaan, is het ook afgelopen met de Tarzan-en-Jane-spelletjes. Waarom zouden vaders hun aandeel in de opvoeding niet mogen opeisen? Omdat moeders negen maanden voorsprong hebben?

Het beeld is bekend. Mannen voetballen met hun kinderen, maar de rest hoort tot het territorium van de vrouw. Onder elkaar letten vrouwen al scherp op ieder foutje, maar een man kan het nooit goed doen.
Een man die met zijn kind op een speelplaatsje komt (en ik doe dat bijna elke dag) krijgt al gauw het woord papadag naar zijn hoofd gegooid, alsof ze de rest van de week geen vader zijn.

Anders komt het moedermonopolie in gevaar. Op het schoolplein wisselen moeders informatie met elkaar uit, terwijl vaders aan de zijlijn staan. Dat is zonde. De evolutie van onze soort is te danken aan zulke geprekjes, en het wordt zo langzamerhand tijd dat mannen mogen meepraten.

Kinderen opvoeden is niet alleen een kwestie van luiers verschonen en op het schoolplein kleumen. Kinderen opvoeden is ook een wereld betreden van spel, fantasie en liefde, al is die wereld soms ook griezelig, want hij herinnert ons aan onze vergankelijkheid. Het is treurig dat zoveel mannen zich deze wereld door de neus laten boren omdat moeders doen alsof ze er alleenrecht op hebben. Net zoals je maar liever niet wilt weten wat er gebeurt in al die gezinnen die uiteenvallen, en hoe makkelijk knikkebollende rechters gescheiden vrouwen maar hun gang laten gaan, want de kinderen horen nu eenmaal bij hun moeder.

Als we afgaan op een economie van tweeverdieners, mag het ook afgelopen zijn met die archaïsche rolverdeling. Niemand wil naar een wereld toe waar we alleen nog leven om te werken.

Daarom moeten mannen ook werk van hun vaderschap maken en dat kan alleen als vrouwen het moedermonopolie loslaten.

Digitale hulp voor jongeren van gescheiden ouders

17 september 2010

Question-Zone.nl heeft een 'online hulpkamer' over echtscheiding toegevoegd aan de website. Jongeren kunnen hier terecht voor hulp en advies over zaken waar ze tegenaan lopen tijdens of na de scheiding van hun ouders. Aanleiding voor de speciale kamer vormde een onderzoek onder het jongerenpanel TOPX, dat verscheen ter gelegenheid van de eerste 'Dag van de scheiding' op 15 september.
Daaruit bleek dat veel jongeren het moeilijk vinden om steun te zoeken bij hun ouders tijdens een scheiding of vlak daarna. Ze willen hen niet nog meer belasten.

Question-Zone.nl is de jongerenwebsite van stichting Korrelatie. Jongeren kunnen via deze site met hulpverleners praten over diverse onderwerpen. Ze krijgen direct persoonlijk advies van maatschappelijk werkers en psychologen via chat, mail of telefoon. De vragen en problemen blijven anoniem.

Bron: Stichting Korrelatie

Natuurlijk kunnen jongeren ook terecht bij de Stichting Dwaze Vaders.

Kinderombudsman

Alle kinderen in Nederland opgelet: de Kinderombudsman komt eraan! Vandaag heeft de Eerste Kamer de Initiatief wet Kinderombudsman aangenomen. Ik ben zo ontzettend blij hier nu in de Eerste Kamer te staan vandaag, tien jaar nadat ik het eerste Wetsvoorstel Kinderombudsman heb ingediend, zei PvdA-kamerlid Arib en initiatiefneemster van het nieuwe Wetsvoorstel. In april 2010 was de Tweede Kamer al akkoord gegaan. Het Kinderrechtencollectief is enorm opgetogen over deze laatste stap in de meer dan vijftien jaar lange lobby voor de Kinderombudsman.

Kamerleden van vrijwel alle partijen feliciteerden Arib met de volharding waarmee ze de Kinderombudsman tot leven heeft geroepen. Het is heel erg belangrijk dat de Kinderombudsman een eigen gezicht gaat krijgen, dat alle kinderen hem of haar kennen en dat hij of zij ook heel goed met kinderen kan communiceren, benadrukte Arib. "Hij of zij moet vertrouwd zijn met Facebook, Hyves en heel goed kunnen twitteren.

Ook demissionair minister Rouvoet voor Jeugd en Gezin sprak zijn waardering en steun uit en zag een rol weggelegd voor het Kinderrechtencollectief: Ik weet zeker dat het Kinderrechtencollectief een belangrijke rol gaat spelen in het bekend maken van de Kinderombudsman.

Het zoeken naar de meest geschikte man of vrouw kan gaan beginnen. Uiteindelijk zal de Tweede Kamer de Kinderombudsman benoemen, op voordracht van drie kandidaten, aangedragen door de Nationale Ombudsman. Het Kinderrechtencollectief denkt mee tijdens de voorbereidingen van het werk, onder coördinatie van de Nationale Ombudsman. Op alle mogelijke momenten zullen kinderen en jongeren betrokken gaan worden bij de installatie van hun Kinderombudsman. Dat is dan alvast de eerste kinderrechtenwinst die geboekt gaat worden.

Kinderen verdienen een eigen ombudsman!
Na tien jaar hard werken wordt de komst van een Kinderombudsman door een brede Kamermeerderheid ondersteund. Ik maak me al jaren hard voor de instelling van een onafhankelijk en gezaghebbend aanspreekpunt voor kinderen in Nederland. Het voorziet in een diepe, lang gevoelde behoefte van onze maatschappij. Kinderen en jongeren krijgen hiermee eindelijk de ombudsman die zij verdienen: een ombudsman die zich speciaal inzet voor de rechten en belangen van kinderen en de implementatie van het VN- Kinderrechtenverdrag in Nederland.

De Kinderombudsman is belangrijk voor kinderen tegen wie (thuis) geweld wordt gebruikt, kinderen die hier asiel zoeken, kinderen voor wie geen plaats is in de jeugdzorg, kinderen met problemen op school, maar ook voor al die kinderen die geen grote maar wel kleine problemen hebben.

De Kinderombudsman werkt voor kinderen en met kinderen om de problemen met hun rechten in kaart te brengen. Kinderen hebben geen stem in de Nederlandse politiek en zijn afhankelijk van volwassenen. Het is de taak van de Kinderombudsman de (rechts)positie van kinderen in het politieke vizier te houden en ervoor te zorgen dat de rechten van kinderen hoog op de politieke agenda staan. Met gebundelde kennis en deskundigheid zal de Kinderombudsman het jeugdbeleid van de overheid monitoren, de regering van advies dienen en als vraagbaak voor kinderrechten fungeren.

De Kinderombudsman behandelt klachten van kinderen of hun ouders over jeugdzorg, kinderopvang, gezondheidszorg, asielzoekeropvang, het onderwijs en andere terreinen waar kinderrechten in de problemen kunnen komen of zijn. Maar alleen als uiterste klachteninstantie. De Kinderombudsman heeft daarbij oog voor het feit dat juist jeugdigen gebaat zijn bij een informele en oplossingsgerichte aanpak van hun klachten of signalen en biedt ruimte voor de stem van jongeren.

Er is in Nederland geen enkele wettelijk instantie die bovenstaande gecombineerde taken uitvoert vanuit een wettelijk kader en met een duidelijke focus op kinderen. Het ontbreekt Nederland nog steeds aan een herkenbare en toegankelijke spreekbuis voor kinderen die structureel toeziet op de naleving van hun rechten. Wereldwijd gingen meer dan veertig landen Nederland voor. Met de komst van een Kinderombudsman worden kinderrechten diep verankerd in onze samenleving.

Herziening van de maatregelen kinderbescherming

Nota naar aanleiding van het verslag herziening van de maatregelen kinderbescherming, 32015 nr. 7, 29 juni 2010, samenvatting m.b.t. omgang / informatieverstrekking

P.5:
De leden van de CDA-fractie geven aan dat er een hiaat wordt ervaren in de rechtswaarborging en in de waarheidsvinding. Het komt inderdaad voor dat ouders aangeven dat het onderzoeksrapport onvolledigheden en onjuistheden bevat. Dit gebeurt zowel in klachtprocedures bij de raad voor de kinderbescherming als in procedures voor de kinderrechter. Dit is een punt van zorg en wij onderkennen dat het belangrijk is dat feiten correct worden weergegeven en dat de punten die ouders aandragen zoveel als mogelijk worden geverifieerd en zorgvuldig gewogen. Het gaat overigens niet om een groot aantal klachten1. De raad voor de kinderbescherming heeft in 2009 254 klachten gekregen bestaande uit ongeveer 690 klachtonderdelen. In 32 klachtonderdelen gaat het over het vermelden van onjuiste gegevens in rapportage; hiervan zijn er 15 gegrond verklaard. Het gaat hier om het onjuist weergeven van feiten (naam, geboortedatum, datum van scheiding enz.). Naast de verificatie van feiten is het van belang dat de punten die ouders aandragen zoveel als mogelijk worden geverifieerd en zorgvuldig worden gewogen. De raad onderzoekt of een kind in zijn ontwikkeling wordt bedreigd en of die bedreiging ingrijpen in het familie- en gezinsleven rechtvaardigt. Hiertoe spreekt hij onder meer met ouders, het kind en informanten. In het onderzoek is waarheidsvinding naar de bedreigingen voor het kind aan de orde door de verificatie van feiten die de bedreigingen onderbouwen en de zorgvuldige weging hiervan.

1 Er zijn in 2009 84585 zaken behandeld door de raad. Hiervan waren 28151 zaken civiele zaken (afstand, screening, adoptie en afstammingsvragen 3077, gezag en omgang 4672, bescherming 20402) en 56434 waren strafzaken (21753 taakstraffen, 2760 uitgebreide strafonderzoeken en 31921 basisonderzoeken). Over het totaal aantal zaken is in 0,3% geklaagd.

P.9:
5. Het wetsvoorstel op hoofdlijnen
De leden van CDA-fractie vragen de regering om er zorg voor te dragen dat ouders als belanghebbenden serieus genomen worden. Deze leden pleiten daarom ervoor de waarheidsvinding in het proces van een ondertoezichtstelling of een gezagswijziging te borgen in de wetgeving. Met de leden van de CDA-fractie menen wij dat ouders als belanghebbenden serieus moeten worden genomen. Dit gebeurt zowel in het onderzoek van de raad voor de kinderbescherming dat ten grondslag ligt aan het verzoek tot een kinderbeschermingsmaatregel als in de procedure voor de kinderrechter.
De kwaliteit van het raadsonderzoek wordt op verschillende wijzen bewaakt. Ten eerste zijn de beleidsregels met betrekking tot de werkwijze van de raad vastgelegd in het Kwaliteitskader en Protocollen 2009. Het bevat het algemene kader dat van toepassing is op de werkwijze van de raad en is leidraad bij de behandeling van zaken door medewerkers van

De raad hanteert, naast het Kwaliteitskader, protocollen met een meer gedetailleerde beschrijving van de voorgeschreven werkwijze per categorie onderzoek: bescherming, straf, gezag & omgang en ASAA1. Het Kwaliteitskader 2009 is een algemene aanwijzing van de minister van Justitie en van de minister voor Jeugd en Gezin ten aanzien van de werkwijze van de raad. Naast deze algemene aanwijzing kunnen, indien daartoe aanleiding bestaat, ook concrete aanwijzingen worden gegeven in een individuele situatie. Tot slot kan om een onderzoek van de Inspectie jeugdzorg worden gevraagd. Door de eisen die door ons zijn gesteld aan de raad voor de kinderbescherming en omdat ouders beschikken over de mogelijkheid een second opinion te vragen (artikel 36 Uitvoeringsbesluit Wjz), een eigen deskundige te doen benoemen (zie artikel 810a Rv) en de mogelijkheid van hoger beroep hebben, achten wij de waarheidsvinding in het proces van een ondertoezichtstelling en een gezagswijziging voldoende geborgd.

P.17:
De aan het woord zijnde leden vragen wat het gevolg is van de in dit wetsvoorstel opgenomen bevoegdheid om de schriftelijke aanwijzing ten aanzien van een omgangsregeling of bezoekregeling te laten bekrachtigen door de kinderrechter. De schriftelijke aanwijzing waar deze leden op doelen is niet nieuw en is nu opgenomen in artikel 265f van het wetsvoorstel. Het voorgestelde artikel 263 lid 3 kent geen uitzondering dus het bureau jeugdzorg kan ook deze schriftelijke aanwijzing ter bekrachtiging voorleggen. Bekrachtiging zal door het gezag van de kinderrechter een stimulans voor de ouders of het kind vormen om de schriftelijke aanwijzing alsnog na te leven. Het is goed een stok achter de deur te hebben. Overigens kan het bureau kan voor het vaststellen van een zorg- of omgangsregeling op basis van de vigerende wetgeving reeds de stap naar de kinderrechter maken (artikel 265g).
De leden van de SP-fractie vragen of de rechter straks de mogelijkheid heeft om de kinderbijslag op te schorten. In het wetsvoorstel zal geen mogelijkheid worden opgenomen om de kinderbijslag op te schorten. Wij hebben hiertoe wel een nota van wijziging bij dit wetsvoorstel ter advisering aan de Raad van State voorgelegd. Het negatieve advies van de Raad van State heeft ons ervan overtuigd deze nota van wijziging niet in te dienen. De nota van wijziging met het advies van de Raad van State zullen worden gepubliceerd in de Staatscourant. De aan het woord zijnde leden constateren dat het straks mogelijk wordt dat de kinderrechter op verzoek het gezag van de ouders op specifieke punten kan laten uitoefenen door het bureau jeugdzorg in een minderjarige met een machtiging uithuisplaatsing uit huis is geplaatst. Zij vragen of het bureau jeugdzorg in dit geval vervangende toestemming kan geven voor onder meer behandeling van de jeugdige als ouders toestemming weigeren. De kinderrechter kan na inwerkingtreding van de wet op verzoek het gezag van de ouders op specifieke punten laten uitoefenen door het bureau jeugdzorg indien een minderjarige met een machtiging uithuisplaatsing uit huis is geplaatst. De verzoeken kunnen worden gedaan door het bureau jeugdzorg dat het toezicht uitoefent. Indien het bureau jeugdzorg niet tot een verzoek overgaat, zijn de raad voor de kinderbescherming of degene die niet de ouder is en de minderjarige als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt bevoegd tot het doen van het verzoek.
Uitoefening van het gezag door het bureau jeugdzorg betekent dat de ouders op deze punten het gezag verliezen en het bureau jeugdzorg het gezag op deze punten uitoefent alsof zij ouder zijn van het kind. Het bureau jeugdzorg kan het kind dus inschrijven op een school of een verblijfsvergunning ten behoeve van het kind aanvragen. De gang naar de rechter is altijd nodig om het gezag van de ouders(s) gedeeltelijk over te hevelen naar het bureau jeugdzorg. Overigens zal overeenkomstig artikel 244 ook de gedeeltelijke gezagsoverheveling in het gezagsregister worden opgenomen. Het Besluit gezagsregisters zal hiertoe worden aangepast.

Voornoemde leden vragen hoe vaak ouders kunnen procederen om het gezag over hun kind weer terug te krijgen wanneer er sprake is van beëindiging daarvan. Op grond van artikel 277 kan de rechter de ouder wiens gezag is beëindigd op zijn verzoek in het gezag herstellen. In theorie kan de ouder onbeperkt een herstelverzoek doen, omdat op grond van het EVRM de toegang tot de rechter moet zijn gegarandeerd. Indien het verzoekschrift echter niet of onvoldoende is onderbouwd met gewijzigde omstandigheden kan de rechter de gevolgtrekking maken die hij geraden acht en eventueel het verzoek afwijzen.

Daarnaast vragen de aan het woord zijnde leden waarom er niet voor gekozen is om in dit wetsvoorstel te regelen dat ook bureau jeugdzorg bij de rechter kan verzoeken tot een-oudergezag.
Een ouder kan de rechter verzoeken hem of haar alleen met het gezag te belasten. In welke gevallen dit kan, is opgenomen in artikel 251a. Belasting van een ouder met het eenhoofdig gezag is echter geen kinderbeschermingsmaatregel en bureau jeugdzorg heeft bij een dergelijk verzoek dan ook geen rol.

P.21
5.3 Een gezagsbeëindigende maatregel
De leden van CDA-fractie vragen of de mogelijkheid tot contact voor ouders met hun kinderen na het beëindigen van het gezag wettelijk is vastgelegd. Dit is inderdaad vastgelegd, en wel in het eerste lid van artikel 377a. Deze bepaling wordt vaak gebruikt in het kader van scheidingssituaties, maar het recht op omgang geldt voor alle ouders zonder gezag. Het gezag van ouders kan worden beëindigd indien er gerede twijfel bestaat over de bereidheid van ouders om hun kind duurzaam op te laten groeien in een pleeggezin. Deze leden vragen indien niet aan die bereidheid wordt getwijfeld, hoe dit zich verhoudt tot het uitgangspunt om het pedagogische en juridische gezag bij 玖 natuurlijke persoon te leggen.
Het uitgangspunt om het pedagogische en juridische gezag bij 1 natuurlijke persoon te leggen, is opgenomen in de methodiek voogdij. Met andere woorden nadat het gezag is beëindigd en dus niet tijdens een ondertoezichtstelling of bij plaatsingen in het vrijwillig kader. Het wetsvoorstel zet het recht van het kind op continuïteit in de opvoeding centraal door dit onderdeel te maken van de grond van zowel de ondertoezichtstelling als de gezagsbeëindigende maatregel. Indien het de verwachting is dat de ouders niet binnen een gelet op de persoon en de ontwikkeling van de minderjarige aanvaardbaar te achten termijn de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding op zich kan nemen, kan mits aan de andere voorwaarden is voldaan het gezag worden beëindigd. Aan de voorwaarden is in beginsel niet voldaan indien de ouders hulpverlening accepteren of duurzaam bereid blijken hun kind in een pleeggezin te laten opgroeien. Overigens kan worden opgemerkt dat ook in deze situaties gezagsbeëindiging aan de orde kan komen omdat de Hoge Raad heeft geoordeeld dat het blijk geven van die duurzame bereidheid weliswaar in de beoordeling moet worden betrokken, maar niet (zonder meer) in de weg staat aan gezagsbeëindiging (HR 4 april 2008, NJ 2008, 506).

P.22:
5.5 De verantwoording over de uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregelen De leden van de CDA-fractie constateren dat de aanscherping van de toetsende taak ondertoezichtstelling is geschrapt en vragen waarom de adviezen om de aanscherping van de toetsende taak te schrappen zwaarder hebben gewogen dan de adviezen die het juist toejuichen. Een van de prioriteiten van de minister voor Jeugd en Gezin is om onnodige bureaucratie in de jeugdzorg terug te brengen. De aanscherping van de toetsende taak ondertoezichtstelling zou veel extra werk voor bureau jeugdzorg met zich meebrengen terwijl het onduidelijk is of door de aanscherping kinderen beter beschermd zouden worden. Het is een weging van voor- en nadelen geweest waarbij voorkoming van extra lasten voor het bureau jeugdzorg uiteindelijk de doorslag heeft gegeven.
De Inspectie jeugdzorg houdt zich niet bezig met het kwaliteitstoezicht in een individuele casus. De aan het woord zijnde leden vragen welke mogelijkheid een belanghebbende heeft om de kwaliteit van de uitvoering van de maatregel onafhankelijk te laten toetsen. Ouders kunnen een klacht indienen bij het bureau jeugdzorg en hebben de mogelijkheid tot medezeggenschap. In het meergenoemde wetsvoorstel over de positie van pleegouders dat in voorbereiding is, wordt aan pleegouders een eigenstandige positie toegekend ten opzichte van het bureau jeugdzorg en de zorgaanbieder die pleegzorg biedt. Ook pleegouders krijgen toegang tot het klachtrecht.
De leden van de SP-fractie merken op dat zij blij zijn dat de toetsende taak niet verder zal worden aangescherpt en vragen welke taken de bureaus jeugdzorg nog wel moeten uitvoeren als het gaat om deze toetsende taak. De volgende taken zijn niet gewijzigd: Het bureau jeugdzorg meldt bij de raad voor de kinderbescherming dat geen verzoek tot verlenging van de ondertoezichtstelling zal worden ingediend. De raad voor de kinderbescherming toetst deze beslissing, en zal, wanneer men van oordeel is dat een verlenging van de ondertoezichtstelling wel op zijn plaats is en het bureau jeugdzorg na overleg persisteert, de kinderrechter daar alsnog om verzoeken; Het bureau jeugdzorg meldt bij de raad voor de kinderbescherming dat geen verzoek tot verlenging van de machtiging uithuisplaatsing zal worden ingediend of dat de uithuisplaatsing tussentijds zal worden beëindigd. De raad voor de kinderbescherming toetst deze beslissing, en zal, wanneer hij van oordeel is dat een verlenging van de machtiging uithuisplaatsing wel op haar plaats is en het bureau jeugdzorg na overleg bij het ingenomen standpunt blijft, de kinderrechter daar alsnog om verzoeken. Wel is geschrapt dat het bureau jeugdzorg bij een verzoek tot verlenging ondertoezichtstelling of machtiging uithuisplaatsing de stukken ook aan de raad voor de kinderbescherming voorlegt. Op dat moment beoordeelt de kinderrechter immers reeds de stukken en is een extra toets door de raad niet noodzakelijk. Het wetsvoorstel introduceert een nieuwe toetsende taak voogdij. Bij een voogdij zendt het bureau jeugdzorg het plan voor de uitoefening van de voogdij, dat jaarlijks wordt bijgesteld, naar de raad voor de kinderbescherming die dat op bepaalde punten toetst.

P.23:
5.6 Het blokkaderecht De leden van de CDA-fractie zien met genoegen dat in dit wetsvoorstel het blokkaderecht nu voor alle pleegouders wordt opgenomen in de wet, conform de aanbeveling uit de initiatiefnota Gezin boven tehuis. Deze leden vragen of de opvatting wordt gedeeld dat het omgangsrecht van pleegouders gelijk gesteld zou moeten worden aan die van ouders. Met de Wet bevordering voortgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding is dit punt reeds gerealiseerd. Het eerste lid van artikel 377a is zowel van toepassing op ouders als op degenen met wie het kind in een nauwe persoonlijke betrekking staat. Pleegouders die een kind gedurende enige tijd hebben verzorgd, staan in een nauwe persoonlijke betrekking tot het kind en zullen dus in hun verzoek tot omgang worden ontvangen.

6. Positionering raad voor de kinderbescherming en bureau jeugdzorg
Het is een misverstand dat pleegouders onder de vigerende wetgeving een verzoek tot ontheffing kunnen indienen en dat dit met dit wetsvoorstel zou vervallen zoals de leden van de CDA-fractie suggereren. Ook op dit punt versterkt het wetsvoorstel juist de positie van pleegouders. Voorgesteld wordt pleegouders bevoegd te maken een verzoek tot gezagsbeëindiging in te dienen indien zij ten minste een jaar hun pleegkind als behorende tot hun gezin hebben verzorgd en opgevoed (onderdeel J, artikel 267, eerste lid). Onder de huidige wetgeving kan deze mogelijkheid alleen worden uitgeoefend na inwilliging van het blokkaderecht. Hetzelfde geldt voor de andere ouder. De andere ouder kan nu een ontzetting verzoeken, in het wetsvoorstel een gezagsbeëindigende maatregel.

Deze leden wijzen op de argumenten om de bevoegdheid tot het verzoeken van een gezagsbeëindigende maatregel uitsluitend neer te leggen bij overheidsorganen en niet bij het bureau jeugdzorg. Zij constateren dat de kinderrechter geen vraagtekens kan zetten bij de rechtmatigheid van een onderzoeksrapport omdat dit is opgesteld door een bevoegd overheidsorgaan. Gekozen is voor het uitgangspunt dat, waar het om organisaties gaat, alleen de raad voor de kinderbescherming of het Openbaar Ministerie een verzoek tot ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging kan doen. Het bureau jeugdzorg kan dit slechts in uitzonderingssituaties doen, namelijk alleen wanneer het zich niet kan vinden in het oordeel van de raad om een dergelijk verzoek achterwege te laten. Ouders hebben meerdere mogelijkheden om tegen het rapport van de raad voor de kinderbescherming op te komen. Zij kunnen een klacht indienen bij de raad voor de kinderbescherming maar kunnen ook deskundigen inschakelen (artikel 810a Rv). De ouders kunnen bovendien in beroep gaan tegen de beschikking van de kinderrechter.

P.24:
7. Bevoegdheid burgemeester
De leden van de CDA-fractie vragen of de rechtstreekse toegangsmogelijkheid naar de kinderrechter voor de burgemeester noodzakelijk is, omdat het Openbaar Ministerie reeds een verzoek voor een maatregel rechtstreeks kan indienen bij de kinderrechter. De bevoegdheden van het Openbaar Ministerie en de burgemeester zijn verschillend van aard. Het Openbaar Ministerie kan zelf een kinderbeschermingsmaatregel verzoeken terwijl de burgemeester dit slechts via de raad voor de kinderbescherming kan doen. De leden van de SP-fractie hebben een aantal vragen met betrekking tot de positie van de burgemeester in verband met het doen van meldingen en het vragen van een ondertoezichtstelling. Het wetsvoorstel brengt geen wijziging aan in de wijze van het doen van een melding maar opent de mogelijkheid voor de burgemeester om bij verschil van mening de raad voor de kinderbescherming te dwingen zijn bevindingen van onderzoek voor te leggen aan de kinderrechter.
De kinderrechter kan op basis van de onderzoeksgegevens ambtshalve een minderjarige onder toezicht stellen.

P.22:
5.5 De verantwoording over de uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregelen De leden van de CDA-fractie constateren dat de aanscherping van de toetsende taak ondertoezichtstelling is geschrapt en vragen waarom de adviezen om de aanscherping van de toetsende taak te schrappen zwaarder hebben gewogen dan de adviezen die het juist toejuichen. Een van de prioriteiten van de minister voor Jeugd en Gezin is om onnodige bureaucratie in de jeugdzorg terug te brengen. De aanscherping van de toetsende taak ondertoezichtstelling zou veel extra werk voor bureau jeugdzorg met zich meebrengen terwijl het onduidelijk is of door de aanscherping kinderen beter beschermd zouden worden. Het is een weging van voor- en nadelen geweest waarbij voorkoming van extra lasten voor het bureau jeugdzorg uiteindelijk de doorslag heeft gegeven.
De Inspectie jeugdzorg houdt zich niet bezig met het kwaliteitstoezicht in een individuele casus. De aan het woord zijnde leden vragen welke mogelijkheid een belanghebbende heeft om de kwaliteit van de uitvoering van de maatregel onafhankelijk te laten toetsen. Ouders kunnen een klacht indienen bij het bureau jeugdzorg en hebben de mogelijkheid tot medezeggenschap. In het meergenoemde wetsvoorstel over de positie van pleegouders dat in voorbereiding is, wordt aan pleegouders een eigenstandige positie toegekend ten opzichte van het bureau jeugdzorg en de zorgaanbieder die pleegzorg biedt. Ook pleegouders krijgen toegang tot het klachtrecht.
De leden van de SP-fractie merken op dat zij blij zijn dat de toetsende taak niet verder zal worden aangescherpt en vragen welke taken de bureaus jeugdzorg nog wel moeten uitvoeren als het gaat om deze toetsende taak. De volgende taken zijn niet gewijzigd: Het bureau jeugdzorg meldt bij de raad voor de kinderbescherming dat geen verzoek tot verlenging van de ondertoezichtstelling zal worden ingediend. De raad voor de kinderbescherming toetst deze beslissing, en zal, wanneer men van oordeel is dat een verlenging van de ondertoezichtstelling wel op zijn plaats is en het bureau jeugdzorg na overleg persisteert, de kinderrechter daar alsnog om verzoeken; Het bureau jeugdzorg meldt bij de raad voor de kinderbescherming dat geen verzoek tot verlenging van de machtiging uithuisplaatsing zal worden ingediend of dat de uithuisplaatsing tussentijds zal worden beëindigd. De raad voor de kinderbescherming toetst deze beslissing, en zal, wanneer hij van oordeel is dat een verlenging van de machtiging uithuisplaatsing wel op haar plaats is en het bureau jeugdzorg na overleg bij het ingenomen standpunt blijft, de kinderrechter daar alsnog om verzoeken. Wel is geschrapt dat het bureau jeugdzorg bij een verzoek tot verlenging ondertoezichtstelling of machtiging uithuisplaatsing de stukken ook aan de raad voor de kinderbescherming voorlegt. Op dat moment beoordeelt de kinderrechter immers reeds de stukken en is een extra toets door de raad niet noodzakelijk. Het wetsvoorstel introduceert een nieuwe toetsende taak voogdij. Bij een voogdij zendt het bureau jeugdzorg het plan voor de uitoefening van de voogdij, dat jaarlijks wordt bijgesteld, naar de raad voor de kinderbescherming die dat op bepaalde punten toetst.

P.23:
5.6 Het blokkaderecht De leden van de CDA-fractie zien met genoegen dat in dit wetsvoorstel het blokkaderecht nu voor alle pleegouders wordt opgenomen in de wet, conform de aanbeveling uit de initiatiefnota Gezin boven tehuis. Deze leden vragen of de opvatting wordt gedeeld dat het omgangsrecht van pleegouders gelijk gesteld zou moeten worden aan die van ouders. Met de Wet bevordering voortgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding is dit punt reeds gerealiseerd. Het eerste lid van artikel 377a is zowel van toepassing op ouders als op degenen met wie het kind in een nauwe persoonlijke betrekking staat. Pleegouders die een kind gedurende enige tijd hebben verzorgd, staan in een nauwe persoonlijke betrekking tot het kind en zullen dus in hun verzoek tot omgang worden ontvangen.

6. Positionering raad voor de kinderbescherming en bureau jeugdzorg
Het is een misverstand dat pleegouders onder de vigerende wetgeving een verzoek tot ontheffing kunnen indienen en dat dit met dit wetsvoorstel zou vervallen zoals de leden van de CDA-fractie suggereren. Ook op dit punt versterkt het wetsvoorstel juist de positie van pleegouders. Voorgesteld wordt pleegouders bevoegd te maken een verzoek tot gezagsbeëindiging in te dienen indien zij ten minste een jaar hun pleegkind als behorende tot hun gezin hebben verzorgd en opgevoed (onderdeel J, artikel 267, eerste lid). Onder de huidige wetgeving kan deze mogelijkheid alleen worden uitgeoefend na inwilliging van het blokkaderecht. Hetzelfde geldt voor de andere ouder. De andere ouder kan nu een ontzetting verzoeken, in het wetsvoorstel een gezagsbeëindigende maatregel.
Deze leden wijzen op de argumenten om de bevoegdheid tot het verzoeken van een gezagsbeëindigende maatregel uitsluitend neer te leggen bij overheidsorganen en niet bij het bureau jeugdzorg. Zij constateren dat de kinderrechter geen vraagtekens kan zetten bij de rechtmatigheid van een onderzoeksrapport omdat dit is opgesteld door een bevoegd overheidsorgaan. Gekozen is voor het uitgangspunt dat, waar het om organisaties gaat, alleen de raad voor de kinderbescherming of het Openbaar Ministerie een verzoek tot ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging kan doen. Het bureau jeugdzorg kan dit slechts in uitzonderingssituaties doen, namelijk alleen wanneer het zich niet kan vinden in het oordeel van de raad om een dergelijk verzoek achterwege te laten. Ouders hebben meerdere mogelijkheden om tegen het rapport van de raad voor de kinderbescherming op te komen. Zij kunnen een klacht indienen bij de raad voor de kinderbescherming maar kunnen ook deskundigen inschakelen (artikel 810a Rv). De ouders kunnen bovendien in beroep gaan tegen de beschikking van de kinderrechter.

P.24:
7. Bevoegdheid burgemeester
De leden van de CDA-fractie vragen of de rechtstreekse toegangsmogelijkheid naar de kinderrechter voor de burgemeester noodzakelijk is, omdat het Openbaar Ministerie reeds een verzoek voor een maatregel rechtstreeks kan indienen bij de kinderrechter. De bevoegdheden van het Openbaar Ministerie en de burgemeester zijn verschillend van aard. Het Openbaar Ministerie kan zelf een kinderbeschermingsmaatregel verzoeken terwijl de burgemeester dit slechts via de raad voor de kinderbescherming kan doen. De leden van de SP-fractie hebben een aantal vragen met betrekking tot de positie van de burgemeester in verband met het doen van meldingen en het vragen van een ondertoezichtstelling. Het wetsvoorstel brengt geen wijziging aan in de wijze van het doen van een melding maar opent de mogelijkheid voor de burgemeester om bij verschil van mening de raad voor de kinderbescherming te dwingen zijn bevindingen van onderzoek voor te leggen aan de kinderrechter. De kinderrechter kan op basis van de onderzoeksgegevens ambtshalve een minderjarige onder toezicht stellen.

Indien de raad voor de kinderbescherming via het bureau jeugdzorg een melding van de burgemeester ontvangt, zal hij de melding beoordelen en waar nodig aanvullend onderzoek doen. Vaak zal hiertoe worden overlegd met de burgemeester. Het onderzoek kan ertoe leiden dat de raad een kinderbeschermingsmaatregel bij de kinderrechter verzoekt. De resultaten van dit onderzoek worden in ieder geval teruggekoppeld aan de burgemeester die daarop de actie kan ondernemen die hij aangewezen acht. Op dit moment hebben een aantal burgemeesters, de raad voor de kinderbescherming en het bureau jeugdzorg reeds afspraken gemaakt conform bovenstaand model. Daarnaast hebben zij aanvullende afspraken gemaakt onder meer ten aanzien van situaties waarin zij het niet eens kunnen worden (escalatiemodel). Dergelijke afspraken afgestemd op de lokale situatie zijn en blijven uiteraard mogelijk. De bevoegdheid van de burgemeester zoals deze is opgenomen in het wetsvoorstel, geldt niet voor een verzoek tot machtiging uithuisplaatsing. Artikel 255, vierde lid, is beperkt tot het doen van een verzoek tot ondertoezichtstelling.

9. Informatieverstrekking in het kader van de ondertoezichtstelling
9.1 Noodzaak aanvullende regeling
De leden van de CDA-fractie vragen wat de regering vindt van de suggestie om ouders wel de mogelijkheid te bieden een rapportage over hen in te zien en hen de mogelijkheid te bieden hun eigen zienswijze toe te zenden aan de kinderrechter zodat deze daar kennis van kan nemen alvorens een uitspraak te doen.

Het is belangrijk dat ouders kennis kunnen nemen van de rapportage van het gezinsonderzoek en aan de kinderrechter hun zienswijze kenbaar kunnen maken. In de praktijk wordt dit ook vormgegeven. In de beleidsregels met betrekking tot de werkwijze van de raad (Kwaliteitskader en Protocollen 2009) is vastgelegd dat ouders de mogelijkheid hebben de rapportage in te zien en feitelijke onjuistheden te corrigeren. Nadat het verzoekschrift door de raad is ingediend, hebben de ouders de mogelijkheid tot het indienen van een verweerschrift en kunnen zij daarin dus hun zienswijze op het rapport naar voren brengen. Wij onderschrijven de opmerking van de leden van de SP-fractie dat er in het belang van het kind geen belemmering voor de gezinsvoogdijwerker mag bestaan om informatie te verkrijgen over het kind als het de hulp aan het kind ten goede komt. Om deze reden is voorgesteld de Wet op de jeugdzorg aan te passen om gegevensuitwisseling eenvoudiger te maken.

9.3 Aanvullende regeling gegevensverwerking ondertoezichtstelling De leden van de CDA-fractie vragen of het bureau jeugdzorg de gegevens die het ontvangt ook mag verstrekken aan derden. Artikel 51 Wjz regelt de verstrekking van gegevens door het bureau jeugdzorg en de zorgaanbieders aan derden. Het uitgangspunt hierbij is dat gegevens worden verstrekt met toestemming van de cliënt. Aan degenen van wie beroepshalve de medewerking bij de toegang tot en de uitvoering van de jeugdzorg noodzakelijk is, alsmede aan degenen die zijn betrokken bij de voorbereiding of uitvoering van de (gezins)voogdij of jeugdreclassering mogen ook zonder toestemming van de cliënt gegevens verstrekt worden, doch slechts voor zover dit voor de medewerking bij de toegang, de uitvoering van de jeugdzorg of de voorbereiding of uitvoering van een maatregel noodzakelijk is. Ook artikel 53 Wjz geeft regels voor het verstrekken van gegevens en wel in het geval het bureau jeugdzorg optreedt in haar rol van AMK. Het AMK heeft onder meer tot taak om te bezien welke stappen er moeten worden gezet naar aanleiding van een melding kindermishandeling. Uit de aard van die taak heeft het AMK de bevoegdheid om, zo nodig zonder toestemming van de cliënt, gegevens te verstrekken aan andere instellingen. Geeft de ernst van de melding daar aanleiding toe, dan kan het AMK cliëntgegevens verstrekken aan de politie of aan het OM, zodat een strafrechtelijke vervolging kan worden ingezet. Daarbij mag alleen die informatie worden verstrekt die noodzakelijk is voor een goede taakuitoefening van politie en justitie.
De leden van de SP-fractie vragen of de regering kan aangeven in hoeverre derden op grond van de voorgestelde regeling zonder toestemming van de ouders gegevens mogen verstrekken aan het bureau jeugdzorg indien dit noodzakelijk is voor de uitvoering van de ondertoezichtstelling. Derden zullen zelf de afweging moeten maken of de informatie relevant is voor de uitvoering van de ondertoezichtstelling. Het voorbeeld dat deze leden noemen, namelijk of een ouder suïcidaal of psychotisch is, zal veelal relevant zijn. Details over de behandeling van een ouder kunnen ook van belang zijn.

P.28:
De aan het woord zijnde leden van de PvdA-fractie menen dat de Centra voor Jeugd en Gezin en de bureaus jeugdzorg een belangrijke rol kunnen spelen bij bevorderen van de gezinsband. Soms is het tijdelijk beter dat een ouder wel contact heeft met een kind maar dat dit contact begeleid wordt. Dit contact kan bijvoorbeeld plaatsvinden in een omgangshuis maar aan deze en aan andere vormen van begeleide omgang is een groot tekort. Bij de uitvoering van de ondertoezichtstelling met uithuisplaatsing staat de ontwikkeling en de veiligheid van het kind centraal. De maatregel is gericht op het verbeteren van de opvoedingssituatie van het kind. Het bevorderen dat kinderen in een veilige omgeving ook als het een tijdje heel slecht gaat met hun ouders waar mogelijk toch contact kunnen blijven houden met hun ouder(s), is een belangrijk onderdeel van de interventies die in het kader van de ondertoezichtstelling worden toegepast. De gezinsvoogdijwerker heeft daarbij een ondersteunende taak. Daarbij moet wel worden gezegd dat de situatie rondom een kind vaak complex is waardoor omgang met de ouder(s) niet altijd in het belang van dat kind is.

De omgangshuizen en begeleide omgang waaraan de betreffende leden refereren zijn in beeld bij echtscheidingssituaties. Hierover kan worden opgemerkt dat de minister voor Jeugd en Gezin later dit voorjaar uw Kamer nader zal berichten over een aantal zaken die scheiding en omgang betreffen. Ook de omgangsbegeleiding zal daarin aan de orde komen. De leden van de PvdA-fractie merken op dat het in de memorie van toelichting gaat om het bevorderen van de gezinsband tussen kinderen en de met gezag belaste ouders en dat in de toekomst er meer ouders zullen zijn die niet meer met het gezag belast zijn omdat eerder overgegaan kan worden tot het beëindigen van het gezag. Deze leden vragen wat er gedaan wordt om het contact tussen het kind en de niet met gezag belaste ouder(s) in stand te houden. Na de gezagsbeëdigende maatregel is er sprake van voogdij. De bevordering van het contact tussen de minderjarige en zijn of haar ouders van wie het gezag is beëindigd, is opgenomen in de onlangs gereed gekomen methode voor de uitoefening van de voogdij door het bureau jeugdzorg. Daarnaast kan een ouder zonder gezag op grond van artikel 377a een omgangsregeling bij de rechter verzoeken.

P.32:
265g
De leden van de CDA-fractie vragen bij dit artikel aandacht voor de ouder bij wie het kind niet woont na een conflictueuze scheiding. Artikel 263g gaat over het contact tussen de minderjarige die onder toezicht is gesteld en zijn ouder en eventueel anderen, voor zover dat contact is geregeld in een rechterlijke beslissing. Een ruzie tussen ouders dit in antwoord op de opmerking van deze leden kan slechts aanleiding zijn om een zorg of omgangsregeling te beperken of zelfs buiten werking te stellen voor zover dit in het belang van het kind is. De kinderrechter zal het verzoek hierop beoordelen. Voorts kan worden bevestigd dat het beter is om te voorkomen dat er onjuiste en onvolledige informatie wordt verstrekt. Het zou echter onjuist zijn om degene die het betreft een rechtsgang te onthouden indien hiervan sprake is. De leden van de ChristenUnie-fractie vragen om een toelichting op de reikwijdte van het begrip omgangsgerechtigde.
In antwoord op een vraag van de CDA-fractie is hiervoor opgemerkt dat dit artikel gaat over het contact tussen de minderjarige die onder toezicht is gesteld en zijn ouder en eventueel anderen, voor zover dat contact is geregeld in een rechterlijke beslissing. Een omgangsgerechtigde zal derhalve eerder op grond van artikel 377a een verzoek tot een omgangsregeling hebben ingediend. Voorwaarde voor toekenning van een omgangsregeling in dit geval is dat deze persoon in een nauwe persoonlijke betrekking staat tot de minderjarige. Er moet dus sprake zijn van familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Tweede Kamer krijgt algemene commissie Jeugdzorg

11 november 2010

De Tweede Kamer gaat de hervormingen in de jeugdzorg behandelen in een algemene commissie voor Jeugdzorg. Dat is de uitkomst van het overleg tussen alle fracties op initiatief van het Tweede Kamerlid Joël Voordewind (ChristenUnie).

Met het opheffen van het programmaministerie voor Jeugd en Gezin verviel ook de Kamercommissie Jeugd en Gezin. In de nieuwe kabinetsperiode zijn diverse bewindspersonen verantwoordelijk voor de jeugdzorg: staatssecretaris Marlies Veldhuijzen van Zanten van Volksgezondheid en staatssecretaris van Veiligheid en Justitie Fred Teeven. Ook de ministeries van Sociale Zaken en Onderwijs hebben invloed op de jeugdzorg.

Versnippering voorkomen

De Tweede Kamer kan algemene commissies instellen voor onderwerpen die van bijzonder belang zijn voor de uitoefening van haar taken dan wel vrijwel alle ministeries aangaan. De instelling van de algemene commissie Jeugdzorg moet versnippering van de jeugdzorg voorkomen. Joël VoordeWind: “De nog altijd toenemende problemen bij jongeren vragen om daadkrachtig beleid. Er moet ook meer aandacht komen voor preventie via de Centra voor Jeugd en Gezin van voormalig minister Rouvoet. Dat kan nu worden voortgezet door deze commissie.”

Richt Jeugdstelsel goed in op alle niveaus

21 december 2010
Om de explosieve groei van gespecialiseerde jeugdzorg te stoppen, moet een jeugdstelsel worden ingericht waarin de ondersteuning op alle niveaus in orde is. Dat begint bij aandacht voor positief jeugdbeleid en opvoedingsondersteuning, maar omvat ook het gebruik van effectieve interventies. Dat stelt het Nederlands Jeugdinstituut in het visiedocument Pijlers voor nieuw Jeugdbeleid dat 20 december openbaar werd. De auteurs pleiten daarbij voor een centrale rol voor de Centra voor Jeugd en Gezin en zorg- en adviesteams.

Het kabinet-Rutte zet in op een reorganisatie van het stelsel waarbij jeugdzorg wordt overgeheveld van provincies, AWBZ en zorgverzekeraars naar gemeenten. De stelselwijziging moet volgens het Nederlands Jeugdinstituut berusten op twee pijlers: de verbetering van de pedagogische kwaliteit van de leefomgeving van jeugdigen en het opbouwen van een samenhangende zorgstructuur. Voor al het hulpaanbod moet gelden: zo licht als mogelijk, zo zwaar als noodzakelijk, naar het zogenoemde stepped care-model.
Bron: Nederlands Jeugdinstituut

RECHTBANK ASSEN

Vonnissen 23 maart 2010 en 3 februari 2010

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 77269 / KG ZA 09-292

Vonnis in kort geding

in de zaak van

[DE MAN]
wonende te [woonplaats],
executant,

tegen

[DE VROUW],
wonende te [woonplaats],
geëxecuteerde.

Partijen zullen hierna de man en de vrouw genoemd worden.

1. De procedure
1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- Het proces-verbaal van de deurwaarder ex artikel 438 lid 4

Rv;
- de mondelinge behandeling op 23 maart 2010, alwaar [de man], en [de vrouw], zijn verschenen, alsmede gerechtsdeurwaarder E. Cuiper.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten
2.1. Partijen hebben tot november 2005 een affectieve relatie gehad.

2.2. Uit de relatie is het navolgende, thans nog minderjarig kind geboren: [het kind], geboren te [woonplaats] op 31 maart 2002 (hierna genoemd [het kind]).

2.3. De vrouw heeft het gezag over [het kind]. [het kind] verblijft sinds de beëindiging van de relatie bij zijn moeder.

2.4. Bij beschikking van het gerechtshof te Leeuwarden van 1 december 2009 is bepaald dat:
- voor een periode van twee maanden, te beginnen op zaterdag 12 december 2009, een omgangsregeling tussen [het kind] en de man geldt, inhoudende dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een zaterdagmiddag per veertien dagen van 14.00 uur tot 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt,
- dat de daaropvolgende periode, te beginnen op zaterdag 13 februari 2010 een omgangsregeling tussen [het kind] en de man geldt, inhoudende dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een zaterdag per veertien dagen van 10.00 uur tot 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt,
- dat voor de periode met ingang van zaterdag 18 december 2010 geldt dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een weekend per veertien dagen van zaterdag 10.00 uur tot zondag 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt.

2.5. Bij vonnis van de voorzieningenrechter van 3 februari 2010 is onder 5.1. e.v. onder meer bepaald, dat de vrouw dient mee te werken aan de omgangsregeling zoals is vastgesteld bij beschikking van het Gerechtshof te Leeuwarden d.d. 1 december 2009.
Voorts is bepaald dat de vrouw voor iedere keer dat zij hij in strijd handelt met het onder 5.1. van het vonnis bepaalde handelt, zij aan de man een dwangsom verbeurt van € 500,- tot een maximum aan te verbeuren dwangsommen van € 4.000,-;
- dat de man gemachtigd is om de tenuitvoerlegging van het vonnis te bewerkstelligen door gijzeling van de vrouw gedurende twee dagen voor iedere dag dat zij in gebreke blijft aan het onder 5.1. van het vonnis bepaalde te voldoen;
- dat de man gemachtigd is om met behulp van de sterke arm van politie en justitie de tenuitvoerlegging van dit vonnis te bewerkstelligen, indien de vrouw in gebreke blijft aan het onder 5.1. van dit vonnis bepaalde te voldoen; met uitvoerbaar bij voorraad verklaring van het vonnis.

3. De beoordeling
3.1. De man heeft zich naar zijn zeggen ter uitvoering van voormeld vonnis van de voorzieningenrechter driemaal bij de vrouw gemeld, teneinde de nakoming van de omgangsregeling te doen uitvoeren.

3.2. De vrouw heeft haar medewerking niet verleend. Zij voert aan dat de man slechts tweemaal de nakoming heeft verzocht. De vrouw heeft aangevoerd dat [het kind] niet aan de man is meegegeven aangezien zij dat niet in het belang van [het kind] achtte.

3.3. Vervolgens is de man overgegaan tot tenuitvoerlegging van voormeld vonnis van de voorzieningenrechter.

3.4. Daartoe heeft de deurwaarder zich op 23 maart 2010 om 11.45 uur begeven naar het adres van de vrouw, waarna zij om 12.15 uur in gijzeling is gesteld. Daarna heeft de vrouw de rechtmatigheid van de lijfsdwang betwist waardoor het onderhavige executie -geschil is ontstaan en de deurwaarder de vrouw heeft overgebracht naar het gerechtsgebouw te Assen teneinde een uitspraak over de wettigheid van de lijfsdwang te verkrijgen.

3.5. De voorzieningenrechter dient thans te beoordelen of het verzet van de vrouw tegen de rechtmatigheid van meergenoemd verstrekkende executiemiddel gegrond is.

3.6. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. De vrouw heeft desgevraagd geantwoord dat zij niet van plan is en ook niet in staat is de dwangsom te voldoen aangezien zij een bijstandsuitkering geniet. De vrouw handhaaft haar standpunt dat zij geen medewerking zal verlenen aan de tenuitvoerlegging van de omgangsregeling. Vastgesteld moet worden dat ten minste twee maal het verbeuren van de dwangsom niet heeft geleid tot nakoming van de omgangsregeling. De opgelegde dwangsom is dan ook geen effectief middel gebleken om de nakoming te bewerkstelligen.

3.7. Hiermee is voldoende aannemelijk geworden dat een ander dwangmiddel dan lijfsdwang onvoldoende uitkomst zal bieden. Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat het belang van de man bij toepassing van de lijfsdwang opweegt tegen het belang van de vrouw bij het achterwege blijven daarvan. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe dat de vrouw desgevraagd geen klemmende redenen kon aanvoeren die zich tegen de lijfsdwang verzetten – zo zou tijdens haar gijzeling door haar ouders en een meerderjarige dochter voor [het kind] worden gezorgd - terwijl de man een zwaarwegend belang heeft bij het - eindelijk- kunnen verwezenlijken van de omgangsregeling met [het kind] waarvan hij al geruime tijd verstoken is gebleven. Onder deze, hierbij de eerder genoemde ineffectiviteit van de opgelegde dwangsommen betrekkende, omstandigheden acht de voorzieningenrechter de tenuitvoerlegging van het vonnis van 3 februari 2010 door middel van lijfsdwang (van vier dagen) niet disproportioneel.

3.8. Het verzet is dan ook ongegrond en voornoemd vonnis van 3 februari 2010 zal bekrachtigd worden.

De beslissing
De voorzieningenrechter:

Bekrachtigt het vonnis waarvan verzet.

Dit vonnis is gewezen door mr. C.J.R. de Locht en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier A.E. Meijer op 23 maart 2010.?

Vonnis tot nakoming omgangsregeling

zaaknummer / rolnummer: 77269 / KG ZA 09-292

in de zaak van

[DE MAN],
wonende te [woonplaats],
eiseres,
toegevoegd advocaat mr. R. Kaya,

tegen

[DE VROUW],
wonende te [woonplaats],
gedaagde,
toegevoegd advocaat mr. R.J. Skála.

Partijen zullen hierna de man en de vrouw genoemd worden.

1. De procedure
1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
de dagvaarding met producties;
- de brief met bijlage d.d. 18 januari 2010 van mr. Skála
- de faxbrief met bijlagen d.d. 20 januari 2010
- de mondelinge behandeling op 22 januari 2010, alwaar [de man], vergezeld van zijn advocaat, en [de vrouw], vergezeld van haar advocaat, zijn verschenen.

1.2 Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten
2.1 Partijen hebben tot november 2005 een affectieve relatie gehad.

2.2. Uit de relatie is het navolgende, thans nog minderjarig kind geboren: [het kind] [de vrouw], geboren te [woonplaats] op 31 maart 2002 (hierna genoemd [het kind])

2.3. De vrouw heeft het gezag over [het kind]. [het kind] verblijft sinds de beëindiging van de relatie bij zijn moeder.

2.4. Bij beschikking van het gerechtshof te Leeuwarden van 1 december 2009 is bepaald dat:
- voor een periode van twee maanden, te beginnen op zaterdag 12 december 2009, een omgangsregeling tussen [het kind] en de man geldt, inhoudende dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een zaterdagmiddag per veertien dagen van 14.00 uur tot 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt,
- dat de daaropvolgende periode, te beginnen op zaterdag 13 februari 2010 een omgangsregeling tussen [het kind] en de man geldt, inhoudende dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een zaterdag per veertien dagen van 10.00 uur tot 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt,
- dat voor de periode met ingang van zaterdag 18 december 2010 geldt dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een weekend per veertien dagen van zaterdag 10.00 uur tot zondag 17.00 uur, met dien verstande dat man [het kind] haalt en terugbrengt.

3. Het geschil

3.1 De man vordert bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut, de vrouw te veroordelen:
om over te gaan tot nakoming van de omgangsregeling, zoals in voornoemde beschikking is uitgesproken,
- met veroordeling van de vrouw tot betaling van een dwangsom van € 1.000,- voor iedere keer dat zij, twee dagen na betekening van het vonnis, in gebreke blijft aan het vorenstaande te voldoen,
- met machtiging om het vonnis ten uitvoer te leggen met behulp van de sterke arm indien de vrouw in gebreke blijft,
- met machtiging om het vonnis ten uitvoer te leggen met gijzeling van de vrouw gedurende twee dagen voor iedere dag dat zij in gebreke blijft.
Tevens vordert de man de veroordeling van de vrouw in de kosten van de procedure.

3.2 De vrouw voert verweer. Zij heeft ter zitting onder meer aangevoerd dat cassatie zal worden ingesteld van de beschikking van het gerechtshof te Leeuwarden, omdat zij van mening is dat omgang met de man niet in het belang van [het kind] is. Volgens haar heeft het gerechtshof onvoldoende aandacht besteed aan het feit dat er in het verleden sprake is geweest van agressief gedrag van de man. Mede gelet op de houding van de man toen hij [het kind] wilde komen halen, acht zij het niet verantwoord om [het kind] met zijn vader mee te laten gaan. Zij stelt dat [het kind] bovendien niet naar zijn vader wil omdat hij zich bij hem niet veilig voelt. [het kind] zal vanwege zijn angsten onder behandeling gaan bij de GGZ en in het kader van de therapie zal de man worden ingeschakeld. Daaraan zal de vrouw haar medewerking verlenen. Volgens de vrouw kan omgang op dit moment nog niet aan de orde zijn.

3.3. De man betwist de stellingen van de vrouw. Volgens de man is er geen reden om hem de omgang met [het kind] te ontzeggen en de door het gerechtshof vastgestelde regeling niet na te komen. Hij wijst op proefcontacten tussen hem en zijn zoon, die goed verliepen zolang moeder er niet bij was. Hij wijst er ook op dat hij al 3 jaar geen contact heeft gehad met zijn zoon en hij vraagt zich af hoe het mogelijk is dat zijn zoon het beeld van hem heeft dat hier door zijn moeder wordt geschetst.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling
4.1. De man beroept zich op nakoming van de door het gerechtshof Leeuwarden bij beschikking van 1 december 2009 vastgestelde omgangsregeling. Die beschikking is gegeven naar aanleiding van het hoger beroep dat moeder instelde tegen de beschikking van deze rechtbank van 10 december 2008, alsmede het incidenteel appel van de man, waarin hij verzocht een ruimere omgangsregeling vast te stellen.

4.2. De beschikking van de rechtbank van 10 december 2008 vermeldt onder meer het volgende: “De rechtbank is van oordeel dat het in het belang van [het kind] is dat het contact tussen hem de man wordt hersteld. Bij de vaststelling van de omgangsregeling zal de rechtbank, gelet op de belemmeringen bij de vrouw om tot contactherstel te komen en de lange periode dat [het kind] en de man geen contact met elkaar hebben gehad, een opbouw bepalen naar de door de Raad geadviseerde omgangsregeling, […]”.
Deze beschikking heeft niet geleid tot contact tussen vader en zoon. De man heeft daarop een kort geding aanhangig gemaakt waarin hij nakoming vorderde. Partijen maakten toen

op 13 februari 2009 afspraken, die wederom niet hebben geleid tot contact tussen vader en zoon. Vervolgens zijn op 24 april 2009 en 15 juli 2009 nog twee korte gedingen behandeld, hetgeen heeft geleid tot twee vonnissen. Niets van dit alles heeft tot contact tussen vader en zoon geleid. Tot slot heeft het hof bij beschikking van 1 december 2009 de hiervoor weergegeven regeling getroffen. De man had ten tijde van de behandeling ter zitting drie keer getracht om zijn zoon op een door het hof bepaald moment op te halen. De vrouw heeft [het kind] nooit met zijn vader laten meegaan.

4.3. In de beschikking van 1 december 2009 heeft het hof onder meer overwogen: “In het onderhavige geval blijkt uit de stukken en het verhandelde ter zitting van het hof dat de moeder op geen enkele wijze is genegen mee te werken aan het contactherstel tussen [het kind] en zijn vader. Het hof acht het in dit verband zeer kwalijk dat de moeder niet heeft meegewerkt aan de naleving van de – uitvoerbaar bij voorraad verklaarde – beschikking waarvan beroep. Het hof heeft voor deze houding van de moeder geen enkele rechtvaardiging kunnen vinden in de beschikbare gegevens. In dit verband is ook de raad na uitvoerig onderzoek tot de conclusie gekomen dat er geen reden is om de omgang tussen de vader en [het kind] te ontzeggen.” Het hof concludeert dat het in het belang van [het kind] is dat binnen een jaar wordt toegewerkt naar een omgangsregeling zoals die vervolgens is bepaald.

4.4. Ter zitting van 22 januari 2010 is gebleken dat het voorgaande voor de vrouw kennelijk geen aanleiding is om haar standpunten en handelwijze met betrekking tot de omgang tussen vader en zoon bij te stellen. Zij leeft ook de beschikking van het hof niet na. De vrouw blijft volhouden dat van haar niet kan worden verwacht dat zij [het kind] met zijn vader laat vertrekken omdat dit niet in het belang is van [het kind]. Zij stelt dat zij het belang van haar zoon moet beschermen. Anderzijds stelt de vrouw ook dat haar niets te verwijten valt, omdat [het kind] niet naar zijn vader wil. De vrouw meent dat aan die keuze van de nu zevenjarige [het kind], die zijn vader nu al jaren niet heeft gezien en die inmiddels vier jaar is opgegroeid in een omgeving waar naar alle waarschijnlijkheid louter negatief over zijn vader is gesproken, een doorslaggevende betekenis moet toekomen. De vrouw is er bij herhaling op gewezen dat zij die keuze niet aan [het kind] kan laten en dat zij hem daar niet mee moet belasten, maar zij volhardt in haar standpunt.
De vrouw is er ook bij herhaling op gewezen dat zij rechterlijke uitspraken niet als irrelevant ter zijde kan leggen, maar ook dat heeft geen verandering te weeg gebracht.

4.5. De vrouw maakt aan de man verwijten omtrent de wijze waarop hij [het kind] nu kwam halen. De vrouw meent dat hij de beschikking van het hof overtreedt door niet alleen aan haar deur te verschijnen. Voor alle duidelijkheid: de beschikking van het hof laat de man vrij om zich door een vertrouwenspersoon te laten vergezellen, als hij zijn zoon komt halen.

4.6. Gezien hetgeen ter zitting naar voren kwam is er ook geen aanleiding om te veronderstellen dat de vrouw de beschikking wèl had nageleefd als de man alleen was verschenen. Desgevraagd kon de vrouw ook niet aangeven onder welke omstandigheden en voorwaarden zij [het kind] wèl met zijn vader zou laten vertrekken.
Zij volstaat momenteel met verwijzing naar een onderzoek bij de GGZ. Van dat onderzoek legt zij geen stukken over. Zij noemt geen enkel tijdpad en vader zou pas op volstrekt onbekende langere termijn een voor het overige nog onduidelijke rol kunnen krijgen.

4.7. De vrouw verwijt de man dat hij de belangen van [het kind] schaadt door te trachten [het kind] bij de vrouw af te halen, met alle confrontaties van dien. Daarbij gaat zij voorbij aan haar eigen rol in dat geheel. De vrouw heeft een duidelijke taak in deze. De ouders zijn de partijen in de procedure bij het hof en de beschikking richt zich tot de ouders. [het kind] is in deze niet degene die verplicht is de beschikking na te leven. Dat is zijn moeder. De vrouw zal [het kind] moeten motiveren en zal de voorwaarden moeten scheppen waarbinnen [het kind] met zijn vader kan vertrekken. Als de vrouw dat niet doet en volhardt in haar handelwijze, dan is zij degene die het conflict op de spits drijft.

4.8. Het geheel overziend moet de conclusie zijn dat het niet aannemelijk is dat de vrouw zal meewerken aan de uitvoering van de regeling zoals door het hof is bepaald, als er geen stevige stok achter de deur komt.

4.9. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan daarbij niet worden volstaan met louter een dwangsom en al helemaal niet met een dwangsom in de orde van grootte die de vrouw heeft genoemd. Uit hetgeen ter zitting door of namens de vrouw naar voren is gebracht kan niet worden afgeleid dat een dwangsom voor haar enige aanleiding zal zijn om [het kind] met zijn vader te laten vertrekken. Op het ene moment stelt de vrouw van een dwangsom geen last te hebben omdat die gezien haar inkomen toch niet verhaald kan worden. Op het andere moment geeft de vrouw aan dat zij wellicht bereid is de dwangsommen te betalen, als zij op die manier kan voorkomen dat vader en zoon omgang met elkaar hebben. Het is niet te verwachten dat louter een dwangsom onder die omstandigheden een effectief middel is om naleving af te dwingen.

4.10. De man heeft ook gevorderd dat hij wordt gemachtigd het vonnis met behulp van de sterke arm ten uitvoer te leggen, indien de vrouw ook als het maximum aan dwangsommen is verbeurd, in gebreke blijft. Tevens heeft de man machtiging gevorderd om het vonnis ten uitvoer te leggen door gijzeling van de vrouw. Het daadwerkelijk inzetten van dergelijke dwangmiddelen zal waarschijnlijk impact hebben op [het kind]. Nu er aanleiding is om te vermoeden dat louter een dwangsom geen effectief middel zal zijn, acht de voorzieningenrechter het onontkoombaar om ook deze onderdelen van de vordering toe te wijzen op na te melden wijze. De vrouw hoeft daar geen negatieve gevolgen van te ondervinden. Als zij de beschikking van het hof naleeft, hetgeen van haar verlangd mag worden, zal van verbeuren van dwangsommen, tenuitvoerlegging met de sterke arm en gijzeling immers geen sprake zijn. Als moeder de beschikking van het hof naleeft, zal [het kind] van deze veroordeling in Kort Geding ook geen nadelen hoeven ondervinden.

4.11. De gevorderde dwangsom zal worden beperkt als volgt.

4.12. Gelet op de relatie tussen partijen zullen de proceskosten tussen hen worden gecompenseerd, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

5. De beslissing
De voorzieningenrechter

5.1. bepaalt dat de vrouw dient mee te werken aan de omgangsregeling zoals is vastgesteld bij beschikking van het gerechtshof te Leeuwarden d.d. 1 december 2009, inhoudende

dat voor een periode van twee maanden, te beginnen op de eerste zaterdag na betekening van dit vonnis aan de vrouw, een omgangsregeling tussen [het kind] en de man geldt, inhoudende dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een zaterdagmiddag per veertien dagen van 14.00 uur tot 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt,
- dat de daaropvolgende periode van een half jaar een omgangsregeling tussen [het kind] en de man geldt, inhoudende dat de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een zaterdag per veertien dagen van 10.00 uur tot 17.00 uur, met dien verstande dat de man [het kind] haalt en terugbrengt,
- dat voor de periode daaropvolgend de man gerechtigd is [het kind] bij zich te ontvangen gedurende een weekend per veertien dagen van zaterdag 10.00 uur tot zondag 17.00 uur, met dien verstande dat man [het kind] haalt en terugbrengt;

5.2. bepaalt dat de vrouw voor iedere keer dat zij in strijd handelt met het onder 5.1. van dit vonnis bepaalde, aan de man een dwangsom verbeurt van € 500,- tot een maximum aan te verbeuren dwangsommen van € 4.000,-;

5.3. machtigt de man om de tenuitvoerlegging van het vonnis te bewerkstelligen door gijzeling van de vrouw gedurende twee dagen voor iedere dag dat zij in gebreke blijft aan het onder 5.1. van het vonnis bepaalde te voldoen;

5.4. machtigt de man om met behulp van de sterke arm van politie en justitie de tenuitvoerlegging van dit vonnis te bewerkstelligen, indien de vrouw in gebreke blijft aan het onder 5.1. van dit vonnis bepaalde te voldoen;

5.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.6. compenseert de kosten van deze procedure tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

5.7. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. T.M.L. Veen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier A.E. Meijer op 3 februari 2010.

Klagen over rechter op rechtspraak.nl

DEN HAAG - Mensen die niet tevreden zijn met het optreden van een rechter, moeten hun klacht gemakkelijker kwijt kunnen. Daarom moet de klachtenregeling bij rechtbanken, die er nu al wel is, veel transparanter worden. Dat zal de VVD woensdag voorleggen aan minister Ivo Opstelten bij de behandeling van de begroting van zijn ministerie van Veiligheid en Justitie.

Mensen die met de rechterlijke macht te maken hebben gehad, kunnen al wel klagen, maar dat gebeurt slechts mondjesmaat omdat de regeling niet erg bekend is, stelt VVD-kamerlid Ard van der Steur. Daarom moet zichtbaarder worden waar klagers terechtkunnen. Een klachtenbutton op de website rechtspraak.nl kan daarvoor een goed middel zijn.

Ook moet zijn na te gaan wat er met een klacht gebeurt, bijvoorbeeld door te laten zien dat bezwaren ook betrokken worden bij de beoordeling van rechters. Dat moet dan wel anoniem.

Het CDA wil dat rechters goed in de samenleving (blijven) staan. De partij komt met een plan om de dertig punten die rechters ieder jaar moeten halen in hun permanente educatieprogramma, voor een derde te laten verdienen in de praktijk. Bij de politie, in gevangenissen, bij de reclassering, bij winkeliers, noem maar op, aldus CDA'er Coskun Çörüz dinsdagavond. De permanente educatie is hem nu te veel gericht op theorie als wetboeken en jurisprudentie alleen.

KAYA
ADVOCATENKANTOOR
Specialist in personen- en familierecht

Ruime ervaring en kennis op het gebied van:

- omgangsrecht
- ouderlijk gezag
- ondertoezichtstellingen
- recht op informatie
- uithuisplaatsingen
- voogdij
- echtscheidingen
- kinderalimentatie
- partneralimentatie
- boedelverdelingen

Adresgegevens:
Lasondersingel 96
7514 BV Enschede
Telefoon: 053 - 4847410
Fax: 074 – 2555662
E-mail:
info@kaya-advocatenkantoor.nl

Belt u gerust voor een afspraak, informatie of een second opinion.

Ouderschap blijft: methodiek voor omgangsbegeleiding

Het Nederlands Jeugdinstituut ontwikkelt samen met vijf jeugdzorginstellingen onder de noemer 'Ouderschap blijft' een gezamenlijke methodiek voor omgangsbegeleiding. Dit project loopt van 1 december 2009 tot 1 februari 2011.

Methodiek omgangsbegeleiding

Omgangsbegeleiding is begeleide omgang met ouders en kinderen en bemiddeling tussen ouders bij scheiding. Het helpt ouders om onderlinge afspraken te maken over gedeeld ouderschap. Het belang van het kind en het recht op omgang met beide ouders staat daarbij centraal. De methodiek is bedoeld voor ouders die lichte hulp nodig hebben bij een Centrum voor Jeugd en Gezin, maar ook voor ouders die begeleiding opgelegd hebben gekregen door de rechter of bureau jeugdzorg.

Het project 'Ouderschap blijft' maakt gebruik van de kennis en ervaring van bijvoorbeeld bureaus jeugdzorg, omgangshuizen, Centra voor Jeugd en Gezin en maatschappelijk werk. Bestaande werkwijzen voor geïndiceerde omgangsbegeleiding worden verder ontwikkeld en er komen nieuwe modules voor lokale, laagdrempelige hulp.
Het ministerie voor Jeugd en Gezin en Stichting Steunfonds Pro Juventute financieren dit project, en het Nederlands Jeugdinstituut is de projectleider. De uitvoering gebeurt in nauwe samenwerking met vijf jeugdzorginstellingen: Tender, Jeugdformaat, Lindenhout, Horizon en Bureau Jeugdzorg Overijssel.

Voor wie?

Per 1 februari 2011 is de methodiek beschikbaar voor organisaties die te maken hebben met kinderen en ouders in en na een echtscheiding, zoals jeugdzorginstellingen, Centra voor Jeugd en Gezin en organisaties in het lokaal preventief jeugdbeleid (zoals bijvoorbeeld algemeen maatschappelijk werk, jeugdgezondheidszorg).

Meer informatie en contact

Projectbeschrijving van Ouderschap blijft op de site van Omgangs Kennis Kollektief.

Co-Ouderschap: Samen opvoeden na de scheiding

Wanneer je als ouders uit elkaar gaat ontkom je er niet aan, wat gebeurt er met de kinderen? Steeds meer ouders kiezen dan voor co-ouderschap, zowel de vader als de moeder blijven gedeelde verantwoordelijkheid houden voor het kind. Belangrijke beslissingen worden samen genomen, kosten worden gedeeld en meestal woont het kind half-om-half bij de moeder en de vader. Voor de ontwikkeling van het kind is gezamenlijke zorg en opvoeding beter dan wanneer één ouder het merendeel van de beslissingen maakt. Tegelijkertijd heeft co-ouderschap als nadeel dat er niet echt meer een vaste woonplaats is. Sommige kinderen vinden het fantastisch om op twee adressen tegelijk te wonen maar er zijn er ook voldoende die daar juist problemen mee (kunnen) hebben.

Nadelen aan co-ouderschap
We noemden al het wonen op twee adressen, dat hoeft geen groot probleem te zijn als beide ouders bij elkaar in de buurt wonen maar wordt anders als de hele boedel 2x per week van stad naar stad moet verhuizen. Daarnaast is er natuurlijk nog het financiële aspect: Naar wie gaat de kinderbijslag, wie betaalt kleding, schoolboeken, zakgeld en ga zo maar door. Wettelijk gezien is er voor co-ouderschap maar weinig geregeld, alle afspraken moeten dus onderling gemaakt worden. Tegenwoordig kunnen die afspraken bekrachtigd worden in het ouderschapsplan maar het is voornamelijk iets wat je als ouders onder elkaar moet regelen. Goed contact met de andere ouder is dus belangrijk, en juist dat wil na een scheiding nog wel eens tot problemen leiden.

En de voordelen
Het belangrijkste voordeel is de positie van het kind. Die heeft namelijk toch vaak het gevoel alsof het een soort keuze moet maken tussen pappa en mamma. Eén van de ouders wordt eigenlijk altijd benadeeld, bij co-ouderschap is dat verleden tijd.

Als ouders ontkom je niet aan regelmatig onderling contact om afspraken te maken of dingen te bespreken. Dat maakt de relatie tussen beide ouders vaak wat losser en ook daar profiteert het kind van.
Zeker voor de vader heeft het voordelen, aangezien de vader een volwaardige positie als ouder krijgt in plaats van een weekendvader waarmee het kind leuke dingen gaat doen.

Afspraken, afspraken & afspraken
Co-ouders zullen onderling heel wat moeten regelen. Op welk adres de kinderen officieel komen te wonen, wie aanspraak maakt op welke financiële regelingen (kinderbijslag, huurtoeslag, subsidie kinderopvang en dergelijke) en hoe de kostenverdeling gaat.

Genoeg punten om (potentieel) ruzie over te maken. Dat maakt het belangrijk zoveel mogelijk afspraken vast te leggen in een ouderschapsplan. Dit kunnen je onderling opstellen maar eventueel ook met hulp van bijvoorbeeld een mediator. Duidelijk is in ieder geval dat het belang van het kind altijd voorop moet staan.

Bron: Ouderschap.nl

Kind van gescheiden ouders

Als je alles hebt geprobeerd om je huwelijk te redden, maar het blijkt dat er toch iets onherstelbaar is beschadigd in jullie relatie, lijkt een scheiding vaak de beste oplossing. Dat besluit neem je niet zomaar, zeker niet als je kinderen hebt. Zij zullen immers ook op ingrijpende wijze te maken krijgen met de gevolgen ervan.

Bij elkaar blijven voor de kinderen
Je hoort wel eens dat echtgenoten alleen bij elkaar blijven omdat ze hun kinderen niet de dupe van een scheiding willen laten zijn. In die gevallen is het verstandig om je af te vragen waar een kind meer baat bij heeft: twee gelukkige, gescheiden ouders of een ongelukkig en ruziënd getrouwd stel. Vaak is het op de lange termijn schadelijker voor een kind om voortdurend in een gespannen sfeer te leven dan om eenmalig aan het feit van een scheiding te moeten wennen.

Toch is het niet mogelijk om te zeggen dat een scheiding altijd de beste oplossing is voor een slecht huwelijk. Dat verschilt per situatie en per individu. Je zult zelf moeten bepalen wat in jouw geval het verstandigst is. Het blijft natuurlijk altijd een keuze uit twee kwaden: je zou immers, net als je kind, het liefste zien dat jullie een gelukkig gezin zouden blijven vormen.

Gevolgen voor je kind
Een scheiding is een pijnlijke en emotioneel zware gebeurtenis, zowel voor jou als voor je kind. Het oude, vertrouwde en veilige wereldje van je kleine komt plotseling volledig op zijn kop te staan. Dat kan heel wat angst en verwarring met zich meebrengen. Je kunt die emoties bij je kind nooit helemaal wegnemen. Gelukkig kun je wel veel doen om de negatieve gevolgen van de scheiding af te zwakken:

- Neem de (onbewuste) schuldgevoelens van je kind zoveel mogelijk weg
- Bevestig jullie liefde voor hem op een duidelijke manier
- Zet je kind niet tegen je partner op

Schuldgevoelens
Jonge kinderen zien zichzelf als het middelpunt van de wereld. Alles wat er in die wereld gebeurt, betrekken ze direct op zichzelf. De kans is dan ook groot dat je kind er, bewust of onbewust, onmiddellijk vanuit gaat dat jullie scheiding iets met hem te maken heeft. Dit kan leiden tot ernstige schuldgevoelens. Vooral in de peutertijd komt deze reactie vaak voor.

Daarom is het belangrijk om duidelijk te maken dat jullie besluit niets met jullie kind van doen heeft. Vertel hem dat je begrijpt dat hij het niet leuk vindt, maar dat er niets is wat hij kan doen om het tegen te houden. Het ligt immers niet aan hem, maar aan jou en je partner samen.

Liefde bevestigen
Het is een schok voor je kleine om te ontdekken dat zijn vader en moeder niet langer bij elkaar willen wonen en dat hun liefde tot een eind is gekomen. Uit zijn kinderlogica kan hierop de conclusie volgen dat jullie liefde voor hem ook kan eindigen. Die conclusie roept een sterke angst bij hem op.

Vertel daarom aan je kleine dat jullie scheiding absoluut niet betekent dat jullie minder van hem houden. Dat besef biedt hem een gevoel van zekerheid en veiligheid in deze moeilijke periode. Het is belangrijk dat jullie die woorden vervolgens ook in de praktijk brengen. Probeer er dus zoveel mogelijk voor te zorgen dat jullie kind, ook na de scheiding, contact houdt met beide ouders.

Neutraal blijven
Hoe kwaad je misschien ook op hem of haar bent, het is beter om je negatieve gevoelens over je partner niet kenbaar te maken aan je kind. Houd je kritiek dus voor je als je kleine erbij is en maak geen vernederende of laatdunkende opmerkingen. Het blijft immers wel de vader of de moeder van je kind, iemand van wie hij houdt en over wie hij liever geen negatieve dingen hoort.

Probeer ook te vermijden dat je kind het gevoel krijgt dat hij partij moet kiezen voor één van beiden. Dat is een onmogelijke opgave en afschuwelijk om te moeten doen. Laat je kind ook niet tussen jullie bemiddelen of voor jou de ander bespioneren. Je kind heeft recht op een neutrale positie.

Afspraken over opvoeding
Tijdens een scheiding moet je veel zaken regelen. Naast alle officiële afspraken die op papier worden vastgelegd, zul je ook zelf met je partner een aantal overeenkomsten moeten sluiten. Een onderwerp waar je het in ieder geval over moet hebben, is de opvoeding. Als jullie samen één of meerdere kinderen hebben, is het belangrijk om daar goede afspraken over te maken.

Het belang van afspraken
Een scheiding brengt niet alleen voor jou en je partner maar ook voor jullie kleine heel wat onzekerheden met zich mee. In die periode heeft je kind nog meer dan anders behoefte aan veiligheid en structuur.

Als jullie duidelijke afspraken hebben gemaakt over zijn opvoeding en jullie je daar ook aan houden, geeft dat je kind houvast. Papa en mama wonen dan misschien allebei in een ander huis, ze hebben wel allebei vaste regels en rituelen die overzichtelijk en vertrouwd zijn.

Tips en adviezen
Kinderinfo.nl heeft een aantal tips en adviezen voor je op een rijtje gezet, als het gaat om het maken van afspraken met je ex-partner over de opvoeding van jullie kind(eren):

- Hanteer zoveel mogelijk dezelfde regels
- Houd vast aan je eigen regels
- Laat de afspraken afhangen van de leeftijd van je kind
- Zorg dat je kind weet waar hij aan toe is

Hanteer zoveel mogelijk dezelfde regels
Het is het makkelijkst voor je kleine als bij papa en mama dezelfde regels gelden. Zo hoeft hij niet eerst na te denken of iets wel of niet mag. Als je ook beide dezelfde tradities en rituelen in stand houdt, is het helemaal overzichtelijk voor hem. Op die manier weet hij precies wat hem te wachten staat.

Regelmaat en consequentie geven je kind een gevoel van orde en beheersing. Daar kan hij dan weer emotionele zekerheid uit putten. Te veel verschillende regels en gewoonten brengen je kleine waarschijnlijk in verwarring.

Houd vast aan je eigen regels
Zelfs als jullie het overal over eens zijn, zullen er toch verschillen ontstaan in de beslissingen die jullie in de praktijk nemen. Iedereen geeft immers zijn eigen invulling aan algemene regels. Het zou kunnen dat je kind hier zijn voordeel mee probeert te doen en jullie tegen elkaar uitspeelt met de opmerking: "Dat mag ik van papa wel!"

Op die momenten is het verstandig om vast te houden aan je eigen regels. Leg je kind dan uit dat papa het in papa's huis en mama het in mama's huis voor het zeggen heeft. Als je dit consequent doorvoert, begrijpt je kleine vanzelf dat hij niet onder de regels uit kan komen.

Laat afspraken afhangen van de leeftijd van je kind
Jongere kinderen hebben meer behoefte aan regelmaat en rituelen dan oudere. Op latere leeftijd kunnen kinderen namelijk een beter onderscheid maken tussen de verschillende situaties bij beide ouders.

Naarmate je kind wat ouder is, wordt het dus minder belangrijk om in beide huishoudens dezelfde gewoonten en regels aan te houden. Voor oudere kinderen is het misschien juist wel goed om te merken dat het er niet overal hetzelfde aan toe gaat. Zo kunnen ze uit beide typen opvoeding hun lering trekken.

Zorg dat je kind weet waar hij aan toe is
Het maakt niet zozeer uit welke afspraken je precies maakt met je ex-partner. Het is het belangrijkst dat voor je kind duidelijk is waar hij bij elke ouder aan toe is. Dat geldt vooral voor de onzekere periode vlak na de scheiding. Probeer dan dus ook zo consequent en duidelijk mogelijk te zijn in de opvoeding van je kind.

Het is heel begrijpelijk als je vanwege de emoties die de scheiding losmaakt, in deze periode juist strenger of toegeeflijker bent dan normaal. Toch zal dit de verwarring van je kleine waarschijnlijk vergroten. Houd daarom dan zoveel mogelijk vast aan de oude regels en gewoonten die je kleine kent.

Net als jij heeft je kind tijd nodig om de veranderingen te verwerken die een scheiding met zich meebrengt. Hoe lang dit duurt en hoe je kind precies reageert op deze veranderingen, is moeilijk te zeggen. Het hangt helemaal af van het karakter van je kind en van de situatie rondom de scheiding. Hieronder wordt een aantal reacties beschreven die zich vaker voordoen.
Wanneer reageert je kind?

Dat je kind een bepaalde reactie zal vertonen op jullie scheiding staat vast. Het is alleen niet te voorspellen wanneer die reactie zich zal voordoen. Sommige kinderen vertonen al voordat de scheiding officieel is uitgesproken, duidelijke veranderingen in hun gedrag. Aan andere kleintjes is lange tijd niets te merken, waardoor je je misschien afvraagt of ze wel begrijpen wat er is gebeurd. Deze kinderen reageren misschien pas na afloop van alle gebeurtenissen, wanneer hun leventje weer in een rustiger vaarwater is terechtgekomen.

Manieren van uiten
Je kind kan op verschillende manieren uiting geven aan de emoties en spanningen die de scheiding bij hem oproept. Kinderinfo.nl bespreekt een aantal mogelijke reacties:

- Versterkte negatieve emoties
- Terugval in de ontwikkeling
- Slaapproblemen
- Moeite met afscheid nemen

Versterkte negatieve emoties
Het zou kunnen dat je kind na de scheiding meer driftbuien heeft, vaker dwarsligt en zich over het algemeen moeilijker gedraagt dan daarvoor. Vooral bij peuters is dit een bekende reactie. Deze emoties treden tijdens de peuterpuberteit immers sowieso al op de voorgrond. Probeer je geduld tijdens dergelijke opstandige buien zoveel mogelijk te bewaren. Met een begripvolle reactie bereik je vaak meer dan met een woede-uitbarsting of straf.

Terugval in de ontwikkeling
Sommige kinderen vertonen zogenaamde regressieverschijnselen in reactie op de scheiding van hun ouders. Ze gaan plotseling weer in hun broek plassen, terwijl ze voorheen allang zindelijk waren. Of ze willen niet meer zelfstandig lopen en eten, maar worden gedragen en gevoerd. Hiermee laat je kind zien dat hij (onbewust) terugverlangt naar die goede oude babytijd waarin alles nog veilig en vertrouwd was. Ook nu kun je het best begripvol reageren. Na een paar liefdevolle woorden is de kans groter dat het bij een korte terugval blijft, dan na gemopper en kritiek.

Slaapproblemen
De emoties van je kleine kunnen zich ook openbaren in de vorm van angst voor het donker of het slapengaan. Dit zijn veel voorkomende angsten die vaak ontstaan na ingrijpende veranderingen in een kinderleven. Wel is het zo dat de avonden, samen met het weekend, na een scheiding vaak de moeilijkste momenten zijn. Dit waren immers voorheen de momenten waarop jullie als gezin bij elkaar waren. Als je kleine dan weer bij jou, dan weer bij je partner slaapt, doen de problemen zich vaak voor tijdens de eerste nacht bij de ander.

Het advies luidt opnieuw om begripvol en geduldig te reageren. Blijf even bij je kind en vertel hem dat je gewoon beneden bent als hij je nodig heeft. Het is onverstandig om je kleine bij je in bed te nemen; dat is namelijk een gewoonte die moeilijk weer is af te leren.

Moeite met afscheid nemen
Behalve met slapengaan kan je kind ook moeite krijgen met afscheid nemen. Hij kan namelijk het idee hebben dat je, net als je ex-partner, niet meer terugkomt. Het beste medicijn tegen deze angst bestaat uit geduld, begrip en liefde. Geef je kind de tijd om weer genoeg vertrouwen op te bouwen.

Bron: Kinderinfo.nl

Doelstelling

OMGANGS(ON)RECHT

Wanneer ouders uit elkaar gaan door (echt)scheiding, worden kinderen in een situatie geplaatst waar ze niet voor hebben gekozen.
Als niet verzorgende ouder ga je ervan uit dat je, ook na de scheiding, omgang met je kinderen blijft hebben.

Het omgangsrecht is vastgelegd in artikel 377 Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.
Dit artikel valt onder het zogenaamde Civiele Recht, waarbij men meestal uitgaat van de redelijkheid en billijkheid.

Te vaak komt het echter voor dat één van de ouders geen contact meer kan hebben met zijn of haar kinderen, omdat, als er een omgangsregeling vastgesteld moet worden, er op allerlei manieren tegenwerking wordt ondervonden.
Dit kan zijn door de verzorgende ouder maar ook door advocaten, raden voor de Kinderbescherming, gezinsvoogdij-instellingen en andere organisaties.

Het gevolg van het niet vaststellen of nakomen van een omgangsregeling is, dat de niet verzorgende ouder de kinderen zeer lange tijd, zoniet voorgoed, kwijt kan raken.
De daarbij optredende psychische gevolgen voor het kind zijn dan niet te overzien.

Ieder kind heeft recht op omgang, bescherming en verzorging van beide ouders.
Dat is het natuurrecht van kind en ouder.
Tussen kind en ouder bestaat een onvervangbare band die niet verandert na een (echt)scheiding.

~~~~~~~~~~~~~~~

DE STICHTING DWAZE VADERS

De Stichting “Dwaze Vaders” is opgericht op 21 september 1989 met als doel:

Het waarborgen van het contact met beide ouders voor kinderen na (echt)scheiding.

Hoe willen we dit bereiken?
Nadat we op 1 januari 1998 een van onze eerste doelstellingen verwezenlijkt zagen, namelijk dat beide ouders ouder blijven (beide ouders behouden het ouderlijk gezag), bleken de problemen met de omgang niet van de baan. **Ook niet met het sinds maart 2009 verplichte ouderschapsplan.**

Nog steeds kan de ouder, die de dagelijkse verzorging heeft, het kind bijna straffeloos weghouden bij de andere (niet verzorgende) ouder.

Er zijn sancties mogelijk (geldboete en gevangenisstraf), maar deze worden in de praktijk slechts zelden uitgesproken.

Door het niet nakomen van de omgang strafbaar te stellen, **d.w.z.: het omgangsrecht in het Strafrecht onder te brengen**, verwachten wij, vanwege de preventieve werking die er van uitgaat, dat alle kinderen beide ouders kunnen blijven zien.
En wanneer de verzorgende ouder halsstarrig de omgang blijft frustreren, bestaat er in het Strafrecht vervolgens de mogelijkheid tot de volgende sancties: Taakstraf, geldboete en hechtenis.

Omdat voor een geldboete de verzorgende ouder een zeker inkomen dient te hebben en daardoor niet voor een ieder van toepassing is, en hechtenis niet goed is voor een kind, is binnen het Strafrecht de taakstraf een heel goed preventief middel om de niet meewerkende ouder te corrigeren.

~~~~~~~~~~~~~~~

WAT DOET DE STICHTING DWAZE VADERS?

- Twee avonden per week is de Stichting direct telefonisch bereikbaar om uw vragen te beantwoorden.
- 3 of 4 keer per jaar het uitgeven van de Nieuwsbrief. In deze Nieuwsbrief worden actuele onderwerpen beschreven die met het omgangs-(on)recht te maken hebben.
- 2 keer per maand avondspreekuur voor donateurs bij advocaten.
- Het organiseren van regio-avonden door heel het land waarbij informatie wordt verstrekt en lotgenoten elkaar kunnen ontmoeten.
- Het organiseren van een jaarlijks terugkerende Landelijke Dag waarbij sprekers worden uitgenodigd.
- Contact houden met de politiek. In de politiek worden immers de beslissingen genomen over het Omgangsrecht.
- Helpen bij het schrijven van klachtenbrieven tegen instanties.
- Informatieverstrekking via Internet.
- En…..uiteraard u moed geven, u staat volstrekt niet alleen in deze omstandigheden.

Informatie over de Stichting Dwaze Vaders kunt u aanvragen bij:

Stichting "Dwaze Vaders"
Postbus 1086
2410 CB Bodegraven
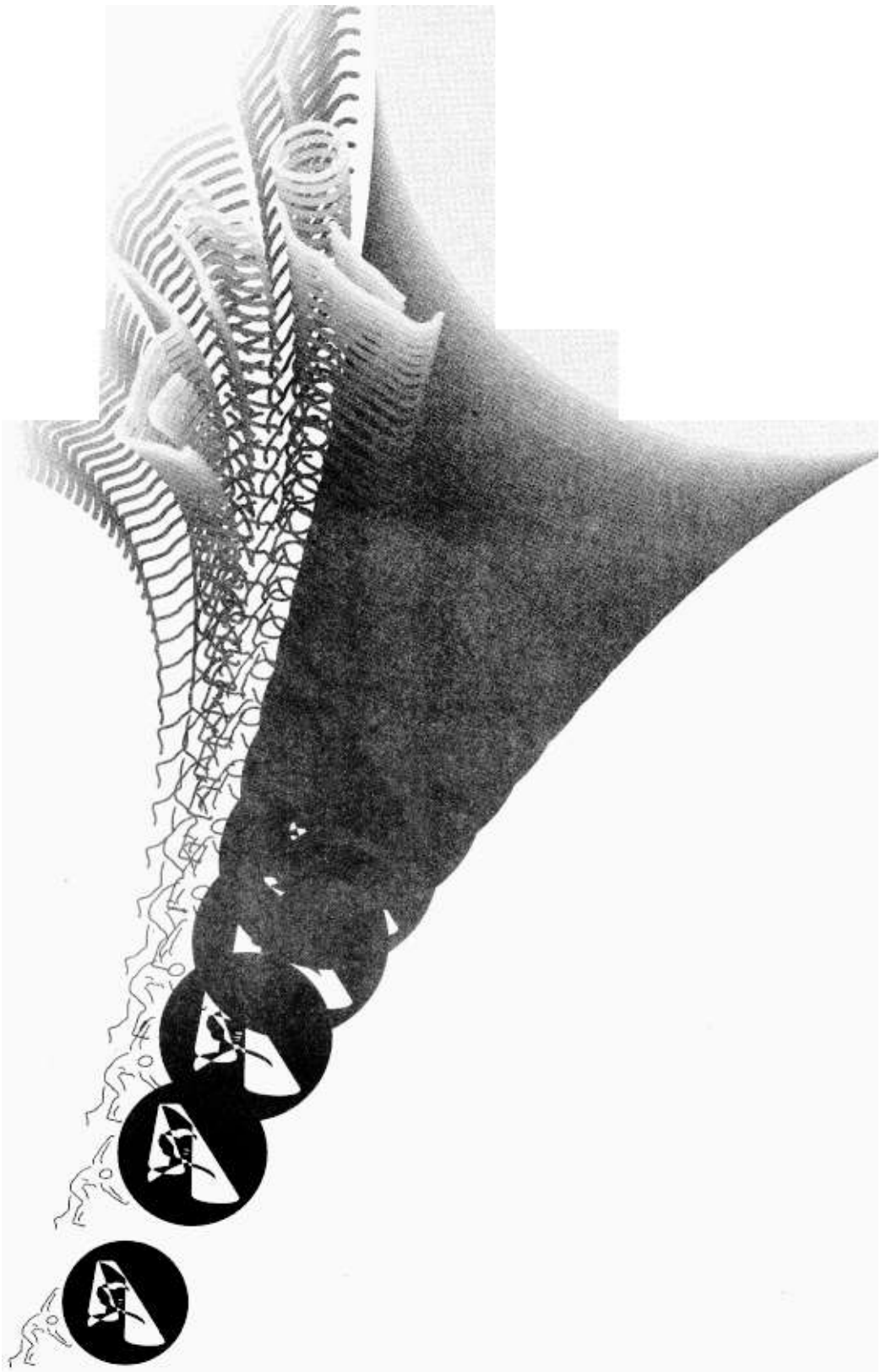
Algemeen informatienummer: 0172 - 611384
E-mail: mail@dwazevaders.nl
Internet: www.dwazevaders.nl